لغة البشتو

إدارة أوقاف
صالح عبدالعزيز الراجحي

د مسلمان ساتنه

په قرآني او نبوي اذكارو كې

د (حصن المسلم) پښتو ژباړنه

ليكنه

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ژباړنه

عبد النافع زُلال

طبع على نفقة إدارة أوقاف
صالح بن عبدالعزيز الراجحي
غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين
www.rajhiawqaf.org

يهدى ولا يباع

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن* سریزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد الرسول الأمين، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

پــدي کـــي شک نشته چي د شرعي نصوصو (قرآني آيتونو او نبوي احاديـــثو) ژباړل د اهميت وړ خبره ده، ترڅو عام خلک* چي له عربي ژبي سره آشنايي نلري، وکولای شي د قرآن او حديثو د الفاظو په معنى پوه شي، او په هغه کي نغښتي* مفاهيمو او احکامو باندي ځان خبر کړي. او لدې جملي نه د دعاګانو او اذکارو ژباړل* هم ارزښتناک کار دی، پدې چي دعاګاني او اذکـــار د مسلمان په معنوي ژوند کي يو ځانګړی ځای لري، چي د ژوند په مختلفو او بدليدونکو حالاتو کي الله ﷻ ته دبنده د توجه اړولو، تضرع* او عاجـــزي کولـــو، او د هغه د يادولو او ستايلو، او له هغه نه مرستي او مدد غوښتلو، او د هغه حکم او فيصلې او قضاء او قدر ته د تسليميدلو څرګندونه* کوي. که څه هم د مسنونه دعاګانو او اذکارو ويل په عربي سره غوره خبره ده، خو د هغه په معناګانو او مفاهيمو باندي پوهيدل هم ضروري ګڼل کيږي، تر څو يې د لوستلو او ويلو په حالت کي لوستونکي له پوره اخلاص او د زړه له حضور نه، او په هغه کي د تدبر* او تفکر* کولو نه برخمن* وي.

مـــا پـــه ژباړنه کي د لفظي او حرفي ژباړني لاره نده غوره کړې، بلکه د معـــنى او مفهوم په نظر کي نيولو سره مي د پښتو ژبي د قواعدو سره سم روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړنه کړيده، او دا ځکه چي حرفي او لفظي ژباړنه په دوه لحاظه کمزوري وي، اول دا چـــي د عربي جملي مفهوم په پوره توګه* نشي افاده* کولای، او بل دا چي پښتو جمله د کلماتو د ارتباط او ترتيب په لحاظ کمزورې، او ناتمامه وي، او لوستونکی ته د فهم وړ نه وي.

او کـــوم عـــبارتونه يـــا کلمي چي د معنی د بشپړ تيا* لپاره مي اضافه کړيدي، هغه مي د دوو منحني شکله قوسونو په مينځ کي راوړيدي، تر څو د اصلي عبارت له ترجمې نه بې توپير* وشي.

بل دا چي په پښتو کي د مختلفو لهجو او د مرادفو کلماتو د شته والي په خاطر مي د نومړو کلماتو تر څنګ د ستوري علامه (*) ايښې ده، او بيا مي د کـــتاب په پای کي د نومړو کلماتو يو جدول يا لست اضافه کړيدی، تر څو د ستوري لرونکي کلمې د دوهمي معنی يا بلي لهجي د پيژندني لپاره ورته مراجعه وشـــي، او پـــدې توګه به د مختلفو لهجو لوستونکي له کتاب نه په آسانۍ سره استفاده وکړای شي.

د احاديثو د ژباړلو لپاره مي د احاديثو شرح کونکي کتابونو ته مراجعه کړيده، او د خپل توان سره سم مي هغه معنی غوره کړيده، چي د لوستونکي فهم ته له ټولو نه نژدې ده، او د پښتو جملي سره زيات سمون لري.

اميد دی چي دا کتاب د مسلمان ورور لپاره ګټور واقع شي، او له دعا نه مي هير نکړي.

وصلى الله على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه وسلم.

عبد النافع زُلال

azolal@yahoo.com

azolal@hotmail.com

رياض- ١٤٢٣/١/١٥هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصنف سریزه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دا یو مختصر (کتاب) دی چي ما له خپل بل کتاب «الذكرُ والدعاءُ والعلاجُ بالرُّقَى مِنَ الكتابِ والسُّنّةِ» نه مختصر کړیدی، او په هغه کي مي د نومړي کتاب نه یوازي اذکار راوړیدي، تر څو په سفر کي يې له ځان سره اخیستل آسانه وي.

او یوازي مي د ذکر او دعا متن راوړی، او د هغه د تخریج له مراجعو نه مي له اصلي کتاب نه یوازي یو یا دوه مراجع ذکر کړیدي، او څوک چي د نومړي ذکر او دعا راوي (صحابي) او د هغه تخریج پیژندل غواړي، نو اصلي کتاب ته دي مراجعه وکړي.

له الله جَلَّ جَلَالُهُ نه د هغه په نیکو نومونو، او لوړو صفتونو سره سوال کوم چي دا کتاب خالص د خپل رضا لپاره وګرځوي، او هغه ما ته، لوستونکي ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــاپونکي ته، او هغه چا ته چي په خپرولو کي يې برخه اخيستي ده په دنيا او آخرت کي ګټور وګرځوي، الله ﷻ د همدي کار مَل او په هغه باندي قادر دی.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

صفر/ ١٤٠٩هـــ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذکر فضیلت

الله جَلَّ جَلَالُهُ فرمايي: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ۱۵۲]

۞ ما یاد کړی، زه به تاسو یاد کړم، او زما شکر پرځای کړی، او زما نا شکري مه کوی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ [الأحزاب: ٤۱]

۞ اې مومنانو! الله په ډیرو یادولو سره یاد کړی.

﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ [الأحزاب: ۳۵]

۞ او د الله ذکر کونکو سړو او ذکر کونکو ښځو لپاره الله جَلَّ جَلَالُهُ بخښنه* او لوی ثواب او اجر تیار کړی دی.

﴿وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ۲۰۵]

۞ خپل رب په عاجزی او په ویره او په ټیټ آواز سره چې پورته نه وي، له خپل ځان سره سبا او بیګاه یاد کړه، او له غافلانو څخه مه کیږه.

پیغمبر ﷺ فرمايي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»[١].

۞ هغه څوک چي د خپل رب* ذکر کوي، او هغه څوک چي نه يي کوي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

او فــرمايي: «أَلاَ أُنَبِّــئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِــيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْــوَرَقِ، وَخَــيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»[٢].

۞ آيا تاسو خبر نکړم ستاسو د بنو اعمالو نه، او له هغو اعمالو نه چــي ستاســو د رب* په نزد له ټولو نه پاک دي، او ستاسو دَرَجې* لــوړوي*، او ستاسو لپاره د سرو زرو او سپينو زرو له خيراتولو نه هم غــوره* دي، او ستاسو لپاره لدې نه هم غوره دي چي د دبنمن سره مخامخ شی او بيا يو د بل غاړي* ووهی؟ (صحابه وو) ورويل: هو (خبر مو کړه)، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: (هغه) د الله ﷻ ذکر کول دي.

او همــدا رنګــه فرمايي: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي

---

(١) بخــاري (فــتح الباري ٢٠٨/١١)، او د مسلم ٥٣٩/١ لفظ دادی: «مثل البيت الذي يذكر الله فــيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت»، ترجمه: هغه کور چي په هغه کي د الله ذکر کيږي، او هغه کور چي د الله ذکر نه پکښي کيږي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

(٢) ترمذي ٤٥٩/٥، ابن ماجه ١٢٤٥/٢، صحيح ابن ماجه ٣١٦/٢، صحيح الترمذي ١٣٩/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْراً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعاً، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعاً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعاً، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»[(١)].

۞ الله جل جلاله فرمايي: زه د بنده د ګمان په وړاندي يم، او زه ورسره يم چي کله ما ياد کړي، نو که يي په خپل زړه کي ياد کړم، زه يي له ځان سره يادوم، او که يي په يوې ډلي کي ياد کړم، زه يي د هغې نه په غوره* ډله کي يادوم، او که ما ته د يوي لويشتي په اندازه رانژدي شي، زه به هغه ته د يو ګز په اندازه نژدې شم، او که ما ته د يو ګز په اندازه نژدي شي، زه به هغه ته د يوې وازې* په اندازه نژدي شم، او که ما ته په پښو* روان راشي، زه به ورته په منډه* ورشم.

وعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ رضي الله عنه أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الإِسْلاَمِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»[(٢)].

۞ دعبد الله بن بُسر رضي الله عنه نه روايت دی چي يوه سړي وويل: ای د الله رســوله! د اســلام احکام پر* ما زيات شول، نو ما ته داسي شی* وښايه چي هغه باندي ټينګ عمل وکړم، پيغمبر ﷺ ورته وفرمايل: چي

(١) بخاري ٨/١٧١، مسلم ٤/٢٠٦١، او دا لفظ د بخاري دی.

(٢) ترمذي ٥/٤٥٨، ابن ماجه ٢/١٢٤٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه دي بايد تل* د الله ﷻ په ذکر سره لمده* وي.

او پيغمبر ﷺ همدا رنګه فرمايي: «مَنْ قَرَأَ حَرْفاً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ»[١].

۞ چا چي د الله ﷻ له كتاب (قرآن) نه يو حرف ولوست*، نو هغه لره پدې کي يوه نيکي ده، او يوه نيکي لس چنده (ثواب*) لري، زه نــه وايم چي ﴿الم﴾ يو حرف دی، بلکه الف (بيل*) حرف دی، او لام (بيل) حرف دی، او ميم (بيل) حرف دی.

وعَــنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ﷺ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطِيعَةِ رَحِمٍ؟» فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الإِبِلِ»[٢].

۞ عقــبه بن عامر ﷺ وايي: چي مونږ په صُفه* کي (ناست) وو

(١) ترمذي ١٧٥/٥، صحيح الترمذي ٩/٣، صحيح الجامع الصغير ٣٤٠/٥.
(٢) مسلم ٥٥٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پیغمبر ﷺ راووت، او وې فرمایل: له تاسو نه څوک دا غوره ګڼي چې هره ورځ «بُطحان*» یا «عقیق*» ته لاړ شي، او له هغه ځای نه دوه بوکونو* واله اوښان* راولي، چې نه یې په کې کومه ګناه کړې وي، او نه یې پکې خپلولي ختمه کړې وي؟ نو مونږ وویل: چې مونږ (ټول) دا خوښوو، (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: که له تاسو نه یو څوک مسجد* ته لاړ شي او د قرآن دوه آیته زده کړي او یا یې ولولي، او یا د قرآن دوه آیته ولــولي، نو دا ورته له دوو اوښانو نه غوره* ده، او درې (آیته) له دریو (اوښانو) نه غوره دي، او څلور له څلورو نه، او همدارنګې (دآیتونو) د شمیر په اندازه له اوښانو نه غوره دي.

او ﷺ فــرمایي: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَداً لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعاً لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ»[۱].

۞ څــوک چې په یو ځای کې کیناست او الله ﷻ یې پکې یاد نکړ، نو د الله ﷻ له طرف نه به پرې کمښت او زیان پیښ شي، او چا چې په یو ځای کې ډډه ولګوله او الله ﷻ یې هلته یاد نکړ، نو دالله ﷻ له طرف نه به ده ته کموالی او نقصان راشي.

---

(۱) ابو داود ۲۶۴/۴، او نورو هم روایت کړیدی، صحیح الجامع ۳۴۲/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ﷺ فــرمايي: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلساً لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فيه وَلَــمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلاَّ كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»[١].

۞ كوم قوم چي په يو ځاى كي كيني، او الله جَلَّجَلالُهُ پكي ياد نكړي، او نه په پيغمبر ﷺ درود ووايي، نو دا به ددوى لپاره (دالله جَلَّجَلالُهُ له جانب نه) دنقصان سبب وي، كه وغواړي عذاب به وركړي، او كه وغواړي بخښنه* به ورته وكړي.

او فرمايي: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلسٍ لاَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلاَّ قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً»[٢].

۞ كــوم قوم چي له يو داسي مجلس نه پاڅيده*، چي د الله جَلَّجَلالُهُ ذكر يي پكي نه وي كړى، نو داسي به وي لكه چي د خره د مرداري* نه پاڅيدلى وي، او دا به د دوى لپاره د افسوس سبب وي.

١- دخوب نه د پاڅيدو دعاګاني

١- «الْحَمْدُ للَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ»[٣].

۞ ټولــه غوره ستاينه* الله لره ده، هغه چي مونږ يي پس له مرګه

---

(١) ترمذي، صحيح الترمذي ٣/١٤٠.

(٢) ابو داود ٤/٢٦٤، احمد ٢/٣٨٩، صحيح الجامع ٥/١٧٦.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي کړي يو، او همده ته بيا ژوندي کيدل او ورتګ دی.

۲- «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْـــدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّه العَلِيِّ العَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»[۱].

۞ بيله الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته، هغه يو دی شريک نلري، همده لره ټولواکي او ټوله غوره ستاينه* ده، او همدی په هر څه قادر دی، پوره پاکي او ټوله غوره ستاينه يوازي الله لره ده، بيله* الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته ، الله لوی دی، او هيڅ قوت او طاقت نشـــته (د ګـــناه نـــه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په اوچت او باعظمت الله ﷻ سره، پروردګاره ما ته بخښنه* وکړه.

۳- «الحَمدُ لله الّذي عَافَانِي في جَسَدِي، وردَّ عليَّ رُوحِي، وأَذنَ لِي بِذكْرِه»[۲].

۞ ټولـــه غوره ستاينه * هغه الله لره ده چي ما ته يې په بدن کي

---

(۱) څـــوک چي دا ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، او که دعا وکړي، قبوله به شي، او که پاڅي اودس وکړي او بيا لمونځ وکړي، نو لمونځ به يې قبول شي.
بخـــاري (فـــتح الـــباري ۳۹/۳)، او نورو هم روايت کړيدی، او پورتنی لفظ د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ۳۳۵/۲.

(۲) ترمذي ۴۷۳/۵، صحيح الترمذي ۱۴۴/۳ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتيا راكړي، او ما ته يې زما روح بيا را كړ، او ما ته يې د خپل ذكر اجازه او حكم كړى دى.

٤- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ * رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَاباً مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْبِلاَدِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ * لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكِتَاب لَمَن يُؤْمِنُ باللّه وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّـــه لاَ يَشْتَرُونَ بآيَاتَ اللّه ثَمَناً قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِـــمْ إِنَّ اللّـــهَ سَرِيعُ الْحِسَاب ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اصْبِرُواْ وَصَـــابِرُواْ وَرَابِطُـــواْ وَاتَّقُـــواْ اللّـــهَ لَعَلَّكُـــمْ تُفْلِحُـــونَ﴾

[آل عمران: ۱۹۰-۲۰۰] (۱).

۞ بې شكه چې په آسمانونو او ځمكه كې، او د شپې او ورځې په بدليدلو كې د عقل خاوندانو لپاره نښې نښانې دي، هغه كسان چې د الله ذكـــر كوي پداسې حال كې چې ولاړ* وي، او ناست وي، او په ډډه* باندې وي، او دآسمانونو او ځمكې په پيدايښت كې سوچ او فكر كـــوي، (او وايي) اى زمونږ پروردګاره! دا (آسمانونه او ځمكه) دې خوشې او بې فايدې ندي پيدا كړي، پاكي ده تا لره، نو مونږ د دوزخ* له عذاب نه وساته. اى پروردګاره! بې شكه چې ته څوک دوزخ* ته واچـــوې نو په رښتيا سره تا هغه رسوا او ذليل كړيدى، او ظالمانو لره هيڅوک مرستندوى نشته. اى پروردګاره! په رښتيا سره مونږ د آواز* كونكي (آواز) واوريد چې ايمان ته يې بلنه* كوله (ويل يې) چې په خپل پروردګار ايمان راوړى، نو مونږ ايمان راوړ، اى زمونږ پروردګاره! زمونږ

(۱) بخاري (فتح الباري ۸/۲۳۷)، مسلم ۱/۵۳۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه را ته وبخښه*، او زمونږ بد کارونه را نه لیري کړه، او مونږ ته لـــه نیکانو* سره مرګ راکړه. ای زمونږ پروردګاره! مونږ ته هغه څه راکړه چي د خپلو پیغمبرانو په (ذریعه) دي راسره وعده کړیده، او د قیامت په ورځ مو مه رسوا کوه، په رښتیا سره چي ته د وعدي مخالفت نکوې. نو د دوی پروردګار د دوی (دعا) قبوله کړه، (پدې شان) چي زه به له تاسو نه د هیڅ عمل کونکي عمل نه ضایع* کوم، نر وي او که ښځه، (ټول) یو له بل نه یاست، نو هغو کسانو چي هجرت یې کړی، او له خـــپلو کورونو نه ایستلي شوي، او زما په لاره* کي ورته اذیت رســـیدلی، او جهاد یې کړی، او وژل شویدي، نو خامخا به زه د دوی ګناهونه وبخښم، او هرو مرو* به دوی هغه جنتونو ته داخل کړم چي (دهغو دماڼیو او ونو) لاندي ویالې بهیږي، (او دا) د الله له جانبه جزا او ثواب دی، او د الله په نزد ډیر ښه ثواب او اجر دی. په ښارونو کي د کافرانو تلل را تلل دي تا نه تیر باسي. (دا) یو نا څیزه* متاع او فائده ده، او بیا د دوی ځای دوزخ دی، او ډیر بد د هستوګني ځای دی. لیکن هغـــه کسان چي له خپل پروردګار نه ویریږي* او پرهیزګاري کوي، هغوی لره داسي جنتونه دي چي په هغه کي به ویالې رواني وي، تل* به پـــه هغه کي استوګن وي، (او دا) د الله له جانبه میلمستیا ده (هغوی لره)، او هغه څه چي د الله سره دي هغه د نیکانو لپاره (ډیر) غوره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په تحقيق سره د اهل کتاب نه داسې کسان شته چې په الله او په هغه (قـــرآن) چې تاسو ته نازل کړي شويدی، او په هغه (تورات او انجيل) چې دوی ته نازل کړي شوی دی، ايمان لري، پداسې حال کې چې له الله نـــه ويريدونکي دي، د الله آياتونه په لږو پيسو نه خرڅوي، د دې کسانو اجر او ثواب د الله سره دی، په رښتيا سره چې الله ژر حساب کونکي دی. ای مومنانو! صبر وکړی، او ټينګ اوسی (د دښمنانو په مقابل کې)، او جهاد ته تيار اوسی، او له الله نه وويريږی، ددې لپاره چې تاسو کامیابه شي.

۳- د جامو اغوستلو دعا

٥- «الحَمدُ لله الّذي كَسَاني هَذا (الثّوبَ) وَرَزَقَنيه مِنْ غَيرِ حَوْلٍ مِنّي ولا قُوّة..» (١).

۞ ټولـــه غوره ستاينه* ده هغه الله لره چې ما ته يې دا جامه* را واغوستله، او بيله* کوم طاقت او قوت نه يې ما ته را کړه.

۳- دنوي جامې اغوستلو دعا

٦- «اللّهُـــمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنيه، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ» (٢).

(١) بيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدی، ارواء الغليل ٤٧/٧.

(٢) ابو داود، ترمذي. او بغوي روايت کړيدی، شمائل الترمذي د الباني ليکنه ص٤٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ يـــا الهــــي! تا لره توله غوره ستاينه* ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوستله، زه د هغي د خير ، او د څه لپاره چي جوړه شويده د هغه د خير سوال درنه كوم، او پناه غواړم په تا سره د هغې له شر نه او د هغه څه له شر نه كُوم لپاره چي هغه جوړه شويده.

۴- چا چي نوې جامې واغوستلي هغه ته دعا

٧-«تُبْلِي، وَيُخْلِفُ اللهُ تَعالى»[١].

۞ (دا جامه) زړه كړې، او الله دي د هغه په ځاى نوري جامې در كړي.

٨- «الْبَسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً»[٢].

۞ نــــوې (جامه) واغوندې، او ستايلى واوسيږې، او دشهادت په مرګ مړ شې.

۵- دجامو ايستلو په وخت كي دعا

٩- «بِسْمِ اللهِ»[٣].

۞ د الله په نوم سره (دا جامه اوباسم).

---

(١) ابو داود ۴/۴١، صحيح ابي داود ٢/٧٦٠.

(٢) ابن ماجه ٢/١١٧٨، بغوي ١٢/۴١، صحيح ابن ماجه ٢/٢٧۵.

(٣) تـــرمذي ٢/۵٠۵، او نـــورو هم روايت كړيدى، إرواء الغليل ۴٩ نمبر حديث، صحيح الجامع ٣/٢٠٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦- د اودس ماتي ځاى ته د داخليدلو دعا

١٠ - «[بِسْمِ اللهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»(١).

۞ د الله په نوم سره، الهي! زه په تا سره له نرينه او ښځينه شيطانانو نه پناه غواړم.

٧- د اودس ماتي ځاى نه د وتلو دعا

١١ - «غُفْرَانَكَ»(٢).

۞ ستا بخښنه غواړم.

٨- داوداسه نه مخكي ذكر

١٢ - «بِسْمِ اللهِ»(٣).

۞ د الله په نامه سره (اودس پيل كوم).

٩- د اودس نه وروسته دعا

١٣ - ١ - «أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

---

(١) بخاري ١/٤٥، مسلم ١/٢٨٣، او دا اضافه: «بسم الله في أوله» سعيد بن منصور روايت كړيدى، فتح الباري ١/٢٤٤.

(٢) بسيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت كړيدى، او نسائي په «عمل اليوم والليلة» كي روايت كړيدى، زاد المعاد ٢/٣٨٧.

(٣) ابو داود، ابن ماجه او احمد روايت كړيدى، إرواء الغليل ١/١٢٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..»[١].

۞ شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

١٤-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ الْمُتَطَهِّرِينَ»[٢].

۞ الهي! ما د توبه ايستونکو څخه وګرځوه، او د (پاکو) کسانو څخه مي وګرځوه.

١٥-٣- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[٣].

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، زه شاهدي* ورکوم چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

١٠- د کور نه دوتلو ذکر

١٦-١- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

(١) مسلم ١/٢٠٩.

(٢) ترمذي ١/٧٨، صحيح الترمذي ١/١٨.

(٣) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص١٧٣، ارواء الغليل ١/١٣٥، ٢/٩٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِاللَّهِ»[۱].

۞ د الله په نامه سره (له کور نه وځم)، په الله باندي توکل او تکیه کـــوم، او نشته هیڅ قوت او طاقت (له ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر د الله جَلَّ جَلَالُهُ (په توفیق) سره.

۱۷–۲– «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»[۲].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم لدې نه چې زه بې لارې شم، یا مـــې بـــل څوک بې لارې کړي، یا وښويږم، یا وښويولی شم، یا ظلم وکړم، یا ظلم را سره وشي، یا (چا ته) ضرر او نقصان ورسوم، یا را ته (له بل چا نه) ضرر ورسولی شي.

۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر

۱۸– «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ»[۳].

---

(۱) ابو داود ۳۲۵/۴، ترمذي ۴۹۰/۵، صحيح الترمذي ۱۵۱/۳.

(۲) اصحاب السنن*، صحيح الترمذي ۱۵۲/۳، صحيح ابن ماجه ۳۳۶/۲.

(۳) ابـــو داود ۳۲۵/۴، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص۲۸ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی، او پـــه صـــحيح حديث کې راغلي دي، د مسلم ۲۰۱۸ نمبر حديث کې: کله چې سړی خپل کـــور تـــه ننوځي، او ننوتلو په وخت کې، او د خوراک په وخت کې الله یاد کړي، نو شيطان (خپلو ملګرو ته) وايي: زمونږ لپاره (دلته) نه د شپې ځای، او نه د (شپې) خوراک شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په نامه سره ننوتلو*، او د الله په نامه سره ووتلو*، او پر* خپل پروردګار مو توکل او تکیه کړیده.

او بیا دي په خپلو وړو* سلام وکړي.

۱۲- مسجد ته د تللو دعا

۱۹- «اللّهُـــمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُـــوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَـــلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللّهمَّ أَعْطِنِي نوراً، واجعَل فِي عَصَـــبِي نوراً، وفِي لَحْمِي نوراً، وفي دَمِي نوراً، وفِي شَعْرِي نوراً، وفِي بَشَـــرِي نوراً»[(١)]، «[اللهمّ اجْعَلْ لِي نوراً في قَبْرِي.. ونوراً في عظَـــامِي]»[(٢)]، [«وَزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً»][(٣)]، [«وَهَبْ لِي نوراً عَلَى نُور»][(٤)].

---

(١) تـــول يورتـــني صـــفات پـــه بخاري ١١/١١٦ په ٦٣١٦ نمبر حديث كي راغلي دي، مسلم ١/٥٢٦،٥٢٩،٥٣٠، په ٧٦٣ نمبر حديث كي.

(٢) ترمذي ٣٤١٩ نمبر حديث، ٥/٤٨٣.

(٣) بخـــاري پـــه «الأدب المفـــرد» ٦٩٥ نمبر حديث، ص٢٥٨، كي روايت كريدى، او ألباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٣٦ نمبر حديث كي د هغه اسناد صحيح بللى دى.

(٤) ابـــن حجـــر دا لفظ په فتح الباري كي اوابن ابو عاصم ته يي په كتاب الدعاء كي نسبت كريدى، فتح الباري ١١/١١٨، او وايي: نو د مختلفو روايتونو نه پنځه ويشت خصلتونه راغونډ* شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زما په زړه کي رڼا* پيدا کړې، او په ژبه کي مي رڼا، او په غوږونو کي مي رڼا، او په سترګو کي مي رڼا، او له پاسه مي رڼا، او لاندي مي رڼا، او له ښي طرف نه مي رڼا، او له چپ طرف نه مي رڼا، او مخي ته مي رڼا، او شا ته مي رڼا، او په بدن کي مي رڼا پيدا کړې، او مـــا تـــه رڼـــا د قدر وړ وګرځوې، او ما ته رڼا مقرره کړې، او ما رڼا وګرځوې، الهي! ما ته رڼا راکړې، زما په پلو* کي رڼا پيدا کړې، او په غوښه کي مي رڼا، او په وينه کي مي رڼا، او په ويښتو* کي مي رڼا، او په پوټکي* کي مي رڼا پيدا کړې.

الهي! زما په قبر کي رڼا پيدا کړې، او زما په هډوکو کي رڼا، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او ما ته د رڼا بر سيره رڼا راکړې.

۱۳- مسجد ته د ننوتلو دعا

۲۰- «أَعُـــوذُ بِاللَّه الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِه الْكَرِيمِ وَسُلْطَانه الْقَدِيمِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[(۱)]، [بِسمِ اللهِ، والصَّلاةُ][(۲)] [والسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللهِ][(۳)] «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»[(٤)].

(۱) ابو داود، صحيح الجامع ۴۵۹۱ نمبر حديث.

(۲) ابن السني ۸۸ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللی دی.

(۳) ابو داود ۱/۱۲۶، صحيح الجامع ۱/۵۲۸.

(٤) مسلـــم ۱/۴۹۴، او پـــه ابن ماجه کي له فاطمه رضي الله عنها نه داسي روايت دی: «اللهم اغفر لي ذنـــوبي وافتح لي أبواب رحمتك»، ترجمه: الهي! زما ګناهونه را ته وبخښې، او خپل د رحمت =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ په لوی الله سره، او د هغه په عزتمند مخ، او ازلي او همیشنی تولواکـــي سره، له رټل شوي شیطان نه پناه غواړم، د الله په نوم سره (نـــنوځم)، درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر ﷺ، الهي! ته را ته د خپل رحمت دروازې خلاصي* کړې.

۱۴- مسجد نه د وتلو دعا

۲۱ - «بسمِ اللهِ والصَّلاةُ والسلامُ على رَسُولِ اللهِ، اللّهمَّ إنِّـــي أســـأَلُكَ مِـــنْ فَضْـــلِكَ، اللّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۱).

۞ د الله پـــه نـــوم سره (وځم)، او درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر، الهي! له تا نه ستا د فضل سوال کوم، الهي! له رټل شوي شیطان نه مي وساتې.

۱۵-د آذان اوریدو ذکرونه

۲۲-۱- (د آذان پـــه جواب کي به) هماغه د مؤذن* الفاظ بیرته وایي، خو د «حيَّ على الصلاة» او «حيَّ على الفَلاح» (په جواب

=

دروازې راته خلاصي* کړې.

او الباني هغه د شواهدو په وجه صحیح بللی دی، صحیح ابن ماجه ۱/۱۲۸-۱۲۹.

(۱) د مخکیـــني (۲۰) نمـــبر حدیـــث روایـــتونه دي وګتل شي، او دا زیادت: «اللهم اعصمني من الشیطان الرجیم» د ابن ماجه دی، صحیح ابن ماجه ۱/۱۲۹.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي به) «لا حَولَ ولا قُوَّةَ إلاّ بالله»[(۱)] وايي.

۲۳-۲- د مؤذن* د «أَشْهَدُ أنْ لاّ إلَهَ» او «أَشْهَدُ أنّ محمداً رَسُولُ الله» د ويلو وروسته به دا ذکر وايي[(۲)]:

«وَأَنَــا أَشْــهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَـــبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللّهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً»[(۳)].

۞ او زه هــم شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او محمد د الله بنده او پيغمبر دی، د الله جَلَّ جَلَالُهُ په ربوبيت، او د محمد ﷺ په پيغمبری، او د اسلام په دين راضي يم.

۲۴-۳- مؤذن ته د جواب* ورکولو نه وروسته به پر پيغمبر ﷺ درود وايي[(٤)].

۲۵-٤- او بــيا به دغه دعا وايي: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذه الدَّعْوَةَ التَّامَّة، وَالصَّلاَةِ الْقَائمَةِ، آتِ مُحَمَّداً الْوَسيلَةَ وَالْفَضيلَةً، وَابْعَثْهُ

(۱) بخاري ۱۵۲/۱، مسلم ۲۸۸/۱.
(۲) ابن خزيمه ۲۲۰/۱.
(۳) مسلم ۲۹۰/۱.
(٤) مسلم ۲۸۸/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ المِيعَادَ]»[١].

۞ الهي! اى د دې مكملې بلنې، او د كيدونكې لمونځ پروردګاره! محمد ﷺ ته په جنت كې خاصه درجه، او خاص فضيلت وركړې، او هغه ستايلى شوي مقام ته يې ورسوې كوم چې تا ورسره وعده كړېده، بې شكه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه كوې.

٢٦-٥- د آذان او اقامت په مينځ كې به خپل ځان ته دعا كوي، ځكه چې پدې وخت كې دعا نه رد* كيږي[٢].

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا

٢٧-١- «اللَّهُـــمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْـــرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْـــيَضُ مِنْ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»[٣].

۞ الهي! زما او زما د ګناهونو تر مينځ دومره لرې والى راولې، لكه څنګه چې دې د مشرق* او مغرب* په مينځ كې لرې والى راوستى دى،

---

(١) بخـــاري ١٥٢/١، او د كـــړو قوســـونو په مينځ كې عبارت د بيهقي ٤١٠/١ دى، او اسناد يې علامه عبد العزيز بن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٨ كې حسن بللى دى.

(٢) ترمذي، ابو داود، او احمد روايت كړيدى، ارواء الغليل ٢٦٢/١.

(٣) بخاري ١٨١/١، مسلم ٤١٩/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي! ما له خپلو ګناهونو نه داسي پاک کړې لکه څنګه چي سپينه جامه له خيرو* نه پاکه کړي شي، الهي! ما له ګناهونو نه په واوره، او اوبو، او ږلۍ سره ووينځې.

٢٨-٢- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»(١).

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، او مبارک دی نوم ستا، او اوچت* دی شان او شوکت ستا، او بيله تا نه بل څوک د عبادت وړ* نشته.

٢٩- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا منْ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنْ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الأَخْلاَقِ، لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلاَّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَ يَصْرِفُ عَنِّي

---

(١) څلورو واړو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ١/٧٧، صحيح ابن ماجه ١/١٣٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَـــيِّئَهَا إِلاَّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[۱].

۞ ما خپل مخ وګرځاوه هغه ذات ته چې آسمانونه او ځمکه يې پــيدا کړيــدي، پداسې حال کې چې د حق دين مل* يم، او نه يم له مشـــرکانو نه، په رښتيا سره زما لمونځ، او قرباني*، او ژوند، او مرګ يواځــي د هغــه الله لپاره دی چې د مخلوقاتو پروردګار دی، شريک نلري، او زه پدې سره مامور شوی يم، او زه له مسلمانانو څخه يم.

الهي! ته تولواک* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته زما پروردګار يې، او زه دې بنده يم، په خپل ځان مې ظلم* کړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو زما* ټول ګناهونه را ته وبخښې، په رښتيا سره چې ګناهونه بيله تا نه بل څوک نشي بخښلی، د ښو اخلاقو هدايت* راته وکړې، و ښو اخلاقو ته يواځې ته هدايت کوې، او بد اخلاق را څخــه لــري کړې، بد اخلاق را نه يواځې ته لري کولای شې، ستا دعوت مې قبول کړ، او ستا خدمت ته ولاړ يم، خير ټول ستا په لاسونو

(۱) مسلم ۱/۵۳۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــې دی، او شــر تا لره شر ندی[۱]، او په تا مې تکيه ده، او تا ته به درځم، ته برکت والا يې، او اوچت* يې، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

۳۰-٤- «اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّــمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»[۲].

۞ الهي! د جبرايل، او ميکايل، او اسرافيل پروردګاره، د آسمانونو

---

(۱) د (والشر ليس إليك) علماوو مختلفي معناګاني ذکر کړيدي، له هغه جملې نه بعضي دادي:

۱- شــر ســتا په حق کې شر ندی، ځکه هغه ستا له عدل او حکمت نه مينځ ته راغلی، او هغه يواځې د مخلوق په حق کې شر دی.

۲- شر الله ته د نژديکت وسيله نده.

۳- يواځې د شر نسبت الله ﷻ ته نه کيږي، بلکه د خير نسبت به ورسره وي.

۴- شــر د الله حضــور ته نه پورته کيږي، بلکه يواځې خير او نيک عمل د هغه حضور ته پورته کيږي.

او چــا چــې ددې جملې ترجمه داسې کړيده: (شر تا لره نه نسبت کيږي) نو دا ترجمه صحيح نده، ځکه د شر او خير دواړو نسبت الله ته کيږي او الله د دواړو خالق دی.

مســلم د نــووي په شرح ۱۲۹۰ نمبر حديث، تحفة الأحوذي د جامع ترمذي شرح ۳۳۴۴ نمبر حديث، د حمود التويجري رساله (التنبيهات على رسالة الألباني في الصلاة) ص۱۲ دې وکتل شي.(ژباړن)

(۲) مسلم ۱/۵۳۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځمکي پيدا کونکيه، په پټو او ښکاره علم لرونکيه، ته د خپلو بندګانو په مينځ کي د اختلاف په وخت کي فيصله کوې، په خپل حکم سره ما ته د هغه حق ښودنه* وکړې، په کوم کي چي اختلاف شوى دى، په رښتيا سره چي همدا ته و سمي لاري ته هدايت او ښودنه کوي چا لره چي وغواړي.

۳۱-۵- «اللَّــهُ أَكْــبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً» [ثلاثاً][1].

۞ الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، او ټوله غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټولــه غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټوله غوره ستاينه ده الله لــره ډيــره زياتــه، او پــه پــاکي سره يادوم الله سهار* او ماښام*.

[دا به درې ځلي* وايې]

او بيا به دا وايې: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ، مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ،

(۱) ابــو داود ۱/۲۰۳، ابن ماجه ۱/۲٦٥، احمد ۴/۸۵، او مسلم ۱/۴۲۰ له ابن عمر نه په همدا شان له يوې قصې سره روايت کړيدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَهَمْزِهِ»[١].

۞ په الله سره د شيطان له پوكلو، توكولو، او وسوسو نه پناه غوارم.

٣٢-٦-[٢]«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، ولَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّموات وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلقَاؤُكَ الحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ، حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنتَ]»[٣].

---

(١) مخكيني تخريج دي وكتل شي.(ژباړن)

(٢) كله چي به پيغمبر ﷺ د شپې لخوا تهجد ته پاڅيده نو دا ذكر به يې وايه.

(٣) بخاري (فتح الباري ٣/٣، ١١٦/١١، ٣٧١/١٣، ٤٦٥،٤٢٣، مسلم په اختصار سره همدا شان ٥٣٢/١ روايت كړيدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو رڼا* يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پالونکی يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقـــاتو مالک يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پادشاه يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته حق يې، او وعده دي حق ده، او وينا دي حق ده، او تا ســـره ملاقـــات حق دی، او جنت حق دی، او دوزخ* حق دی، او پيغمبران حق دي، او محمد ﷺ حق دی، او قيامت حق دی.

الهـــي! تا ته تسليم* يم، او په تا مي توکل* دی، او په تا مي ايمان دی، او تـــا لره مي رجوع کړې، او ستا لپاره او ستا په مرسته مي (له دښمن سره) جګړه کړې، او تا ته مي فيصله دروړې، نو ما ته (د هغو ګناهونو) بخښنه وکړې چي مخکي مي کړي، او وروسته مي کړي، او پـــټ مـــي کـــړي، او ښکاره مي کړي دي، ته مخکي کونکی او ته وروســـته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته مي معبود* يي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷- د رکوع دعا

۳۳-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ العَظِيمِ» [ثلاث مرات][۱].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار.[درې ځلې]

۳٤-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»[۲].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

۳٥-۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»[۳].

۞ ډير پاک او ډير مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د جبرائيل.

۳٦-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي»[٤].

۞ الهي! خاص تا ته مي سر ټيټ کړی، او په تا مي ايمان راوړی، او تا ته تسليم* يم، او تسليم دي تا لره زما* غوږونه، او زما سترګي، او

(۱) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۸۳/۱.

(۲) بخاري ۹۹/۱، مسلم ۳٥۰/۱.

(۳) مسلم ۳٥۳/۱، ابو داود ۲۳۰/۱.

(٤) مسلم ٥۳٤/۱، او بيله ابن ماجه څلورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ماغزه*، او زما هډوکي، او زما پلې*، او زما هغه (جسم) کُوم چې زما پښو* اوچت کړیدی.

٣٧-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»[١].

۞ پاک دی څښتن* د ډیر زور، او کاملې تولواکي، او د لویې، او عظمت.

١٨- د رکوع نه پورته کیدلو* دعا

٣٨-١- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»[٢].

۞ قبول کړه الله (حمد او ثنا) د هغه چا چې د هغه حمد او ثنا يې وويل.

٣٩-٢- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ»[٣].

۞ اې زمونږ پروردګاره! تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ستاينه ډيره زياته، پاکه، او مبارکه.

(١) ابو داود ١/٢٣٠، نسائي، او احمد روايت کړيدی، او اسناد يې حَسَن دی.

(٢) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٢).

(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٠-٣- «مــلْءَ السَّمَاوَات وَ ملْءَ الأَرْضِ وَما بَيْنَهُما، وَملْءَ مَا شئْتَ منْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاء وَالْمَجْد، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانعَ لمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ منْكَ الْجَدُّ»(١).

۞ (الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده) د آسمانونو او ځمکي او د هغوی تر مينځ د مخلوقاتو د ډکوالي په اندازه، او په اندازه د ډکوالي د هغو شيانو* چي تا وروسته غوښتي دي، اې د ستايني او لويي خاونده! کومه رښتيني خبره چي بنده کړيده داده -او مونږ ټول ستا بندګان يو-: الهي! ته چي (چا ته) څه ورکړې، د هغه (څوک) بندونکی نشته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (لري کولو کي).

١٩- د سجدي دعا

٤١-١- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى» [ثلاث مرات](٢).

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [دري ځلې]

٤٢-٢- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

---

(١) مسلم ١/٣٤٦.

(٢) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ١/٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي»[١].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

٤٣-٣- «سُبُوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ»[٢].

۞ ډير پاک او ډير مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د روح (يا جبرائيل).

٤٤-٤- «اللَّهُـمَّ لَـكَ سَـجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْـلَمْتُ، سَـجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»[٣].

۞ الهـي! تا لره مي سجده وکړه، او په تا مي ايمان راوړ، او تا ته تسليم شوم، زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يي پيدا کړی، او صورت او شکل يي ورکړی، او غوږونه او سترګي يي ورکړي دي، با برکته* دی الله چي له ټولو نه غوره پيدا کونکی دی.

٤٥-٥- «سُـبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ

---

(١) بخاري، او مسلم روايت کړيدی، تخريج يي په (٣٤) نمبر حديث کي تير شو.

(٢) مسلم ١/٥٣٣، اوتخريج يي په (٣٥) نمبر حديث کي تير شو.

(٣) مسلم ١/٥٣٤ او نورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْعَظَمَة»[۱].

۞ پاک دی څښتن* د زبرځواکۍ، او کاملې تولواکۍ، او د لويي، او عظمت.

۴۶-۶- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلاَنِيَتَهُ، وَسِرَّهُ»[۲].

۞ الهـــي! زما واړه او لوی، لومړني او وروستني، ښکاره او پټ ټول ګناهونه وبخښې.

۴۷-۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِـــنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[۳].

۞ الهـــي! زه ستا په رضا سره ستا له غضب نه، او ستا په عافيت ســـره ستا له عذاب نه، او په تا سره له تا نه پناه غواړم[۴]، زه ستا پوره

(۱) ابـــو داود ۱/۲۳۰، احمد، او نسائي روايت کړيدی، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۱۶۶ کې صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۵۳۲.

(٤) له الله ﷻ نـــه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جلالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاينه نشم کولای، ته هماغسي يې لكه څنګه چي تا د ځان ستاينه کړېده.

۳۰- د دوو سجدو په مينځ کي دعا

۴۸-۱- «رَبِّ اغْفِرْلِي، رَبِّ اغْفِرْلِي»[۱].

۞ اې پرورد‌ګاره! ما ته بخښنه وکړه، اې پرورد‌ګاره! ما ته بخښنه وکړه.

۴۹-۲- «اللَّهُمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»[۲].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او په ما رحم وکړې، او هدايت را ته وکړې، او نقصان مي پوره کړې، او ما ته عافيت* راکړې، او روزي را ته راکړې، او (زما مقام) اوچت* کړې.

۳۱- د تلاوت د سجدي دعا

۵۰-۱- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»[۳].

---

(۱) ابو داود ۱/۲۳۱، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۲) بيله نسائي نه اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح ترمذي ۱/۹۰، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۳) ترمذي ۲/۴۷۴، احمد ۶/۳۰، حاکم ۱/۲۲۰ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چې هغه يې پيدا کړی، او غوږونه او سترګې يې ورکړي دي، په خپل قدرت او طاقت سره، نو* با برکته* دی الله، چې له ټولو نه ښه پيدا کونکی دی.

۵۱-۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»[1].

۞ الهي! ته ددې (سجدې) په بدل کې ما ته د خپل ځان سره اجر وليکه، او په هغه سره له ما نه د ګناه (بار*) کښته* کړه، او هغه له خپل ځان سره زما لپاره توښه* وګرځوه، او له ما نه يې داسې قبوله کړې، لکه څنګه چې دې له خپل بنده داود عليه السلام نه قبوله کړې ده.

۲۳- د تشهد دعا (التحيات)

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»[2].

= کړيده، او زيادت هم دده دی.

(۱) ترمذي ۲/۴۷۳، حاکم ۱/۲۱۹ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱/۱۳)، مسلم ۳۰۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ژبني او بدني او مالي عبادتونه ټول الله لره دي، سلام او د الله رحمت او برکتونه دي وي پر تا اې پیغمبره! سلام دي وي پر مونږ او د الله پـــر نیکو بندګانو، زه شاهدي* ورکوم چي بیله الله نه بل د عبادت وړ* معـــبود* نشته، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پیغمبر دی.

۲۳- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود

۵۳-۱- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّد وَعَلَى آل مُحَمَّد، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آل إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَـــارِكْ عَلَى مُحَمَّد وَعَلَى آل مُحَمَّد، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آل إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»(١).

۞ الهـــي! پر محمد او د محمد پر اهل وعیال درود ولیږه، لکه څنګه چي دي پر ابراهیم عليه السلام او د ابراهیم عليه السلام پر اهل و عیال درود لیږلی دی، په ربښتیا سره ته ستایلی شوی، د لویي خاوند یې، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر اهل وعیال باندي، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهیم عليه السلام او د هغه پر اهل وعیال باندي، په ربښتیا سره ته ستایل شوی، د لویي خاوند یې.

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٨).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٤-٢- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[1].

۞ الهي! پر محمد او د هغه پر بیبیانو او اولادونو درود ولیږه، لکه خــــنګه چي دي پر ابراهیم ﷺ او د هغه پر ښځو او اولادونو درود لیږلی دی، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر ښځو او اولادونو، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهیم ﷺ او د هغه پر ښځو او اولادونو، ته ستایل شوی، د لويي خاوند يې.

۳۴- په وروستی ناسته کي د سلام نه مخکي دعا

٥٥-١- «اللَّهُمَّ إِنِّـــي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»[2].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم د قبر له عذاب نه، او د دوزخ* له عـــذاب نه، او د ژوند او مرګ له فتنو نه، او د مسیح دجال د فتني له شر نه.

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٧)، مسلم ١/٣٠٦، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(٢) بخاري ٢/١٠٢، مسلم ١/٤١٢، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا والْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»[١].

۞ الهي! زه په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، او په تا سره د مسيح دجال د فتنې له شر نه پناه غواړم، او په تا سره د ژوند او مرګ د فتنو نه پناه غواړم، الهي! زه په تا سره د ګناه او (ناروا او توان نه بهر) قرض اخيستلو[٢] نه پناه غواړم.

٥٧-٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[٣].

۞ الهي! ما پر خپل ځان ډير ظلم* کړی دی، او بيله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلای، نو ما ته له خپل جانب نه بخښنه* وکړه، او پر ما رحم وکړه، په رښتيا سره همدا ته ډير بخښونکی زيات مهربان يې.

---

(١) بخاري ١/٢٠٢، مسلم ١/٤١٢.

(٢) او هغه قرض چي د ناروا کارونو کولو لپاره نه وي، او يا له ادا کولو نه يې عاجز نه وي، له هغه نه پناه نه غوښتل کيږي. (ژباړن)

(٣) بخاري ٨/١٦٨، مسلم ٤/٢٠٧٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٨-٤- «اللّهُمّ اغْفِرْ لي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَ مَا أَسْرَفْتُ، ومَا أنتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[١].

۞ الهي! زما هغه ګناه وبخښې چې ما مخكې كړې او وروسته مې كړې، پټه مې كړې، او ښكاره مې كړېده، او هغه څه چې ما پكې اسراف او زيادت كړى، او هغه (ګناه) چې ته په هغه له ما نه ښه خبر يې، ته مخكې كونكى يې، او ته وروسته كونكى يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

٥٩-٥- «اللّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»[٢].

۞ الهي! ما ته ستا په ذكر كولو، شكر كولو، او ښه عبادت كولو مدد او توفيق راكړې.

٦٠-٦- «اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(٢) ابو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٥٣، او الباني هغه په صحيح ابي داود ١/٢٨٤ كې صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِتْنَةِ الدُّنْيَا وعَذَابِ الْقَبْرِ»[١].

۞ الهـي! زه په تا سره له بُخل* نه پناه غواړم، او په تا سره له بي زړه توب* نه پناه غواړم، او په تا سره و سپک عمر[٢] ته له رسيدو نه پناه غواړم، او په تا سره د دنيا له فتني، او د قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٦١-٧- «اللَّهُـمَّ إِنِّـي أَسْـأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ»[٣].

۞ الهي! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٢-٨- «اللَّهُـمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لِـي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَـةَ الْحَـقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْـرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَ تَنْقَطِعُ، وَأَسْـأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ،

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥).

(٢) سـپک عمر نه مراد بوډاتوب او د کمزورتيا عمر دی، چي د هيڅ کار کولو توان ورسره نه وي، او خپل خدمت لپاره هم بل چا ته محتاج وي.(ژباړن)

(٣) ابو داود، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَسْـــأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَـــرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيْمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»(۱).

۞ الهي! په غيبو باندي ستا په علم سره، په مخلوقاتو باندي ستا په قدرت سره (سوال کوم) چي ما ته هغه پوري ژوند راکړې چي ته زما لپاره ژوند بهتر ګڼې، او ما ته هله* مرګ راکړې، چي ستا په علم کي مـــرګ را ته بهتر وګڼې، الهي! زه په پټه او ښکاره کي ستا نه د ويري سوال کوم، او د خوشحالۍ او خفګان په وخت د حق ويلو سوال در نه کوم، او په مالدارۍ او غريبۍ کي د ميانه روۍ سوال درنه کوم، او د داســـي نعمـــت سوال درنه کوم چي ختميدونکی نه وي، او د داسي خوشـــحالۍ سوال درنه کوم چي پريکيدونکې* نه وي، په قضاء وقدر باندي د راضي کيدلو سوال درنه کوم، له مرګ نه وروسته د ښه ژوند سوال درنه کوم، او ستا مخ ته د کتلو د خوند او لذت، او ستا ملاقات ته دشوق سوال درنه کوم، او په شوق سره ستا د ملاقات (سوال درنه کوم)، چي له هغه سره زيان رسونکی تکليف، او ګمراه کونکې فتنه نه

(۱) نســـائي ۵۴،۵۵/۴، احمـــد ۳۶۴/۴، او الباني هغه په صحيح النسائي ۲۸۱/۱ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، الهي! د ايمان په ګاڼو* سره مو سمبال* کړې، او له هدايت شويو هدايت کونکو نه مو وګرځوې.

٦٣-٩- «اللّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّـــمَدُ الَّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(١).

۞ الهي! زه له تانه سوال کوم پدې چي اى الله! ته بيشکه ايکي يو

(١) نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي
١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد
٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا
لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح
بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په
صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى
دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢
په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي
صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني
په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت
کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي
٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي
١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد
٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا
لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح
بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په
صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې، بې نيازه يې، (هغه ذات يې چي) څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته، نو ما لره زما ګناهونه وبخښې، په ربنتيا سره همدا ته بخښونکی مهربان يې.

٦٤-١٠- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانَ، يَا بَدِيعَ السَّمواتِ وَالأَرْضِ، يَـــا ذَا الْجَـــلاَلِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»[1].

۞ الهي! زه درنه سوال کوم پدې چي تا لره ټوله غوره ستاينه ده، بيله تا نه بـــل د عـــبادت وړ* معبود* نشته، يو يې، شريک نلرې، زيات احسان کونکی يې، ای د آسمانونو او ځمکي پيدا کونکيه! ای د لويي او عزت ورکولو خښتنه! ای د هميشني* ژوند خاونده! ای (د کائناتو*) پالونکيه! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٥-١١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْـــتَ الأَحَـــدُ الصَّـــمَدُ الَّـــذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»[2].

---

(١) اصحاب السنن روايت کړی، صحيح ابن ماجه ٣٢٩/٢.

(٢) ابـــو داود ٦٢/٢، تـــرمذي ٥١٥/٥، ابـــن ماجه ١٢٦٧/٢، احمد ٣٦٠/٥، صحيح ابن ماجه ٣٢٩/٢، صحيح الترمذي ١٦٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زه له تا نه سوال كوم پدې چې زه شاهدي* وركوم چې ته الله يــي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته ايكي يو يې، هغه بې نــيازه ذات يـــي، چې څوک بې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلى دى، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته.

٢٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار

٦٦-١- أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ [ثلاثاً] [(١)].

۞ له الله نه بخښنه غواړم. [درې ځلې*]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ» [(٢)].

۞ الهي! ته له ټولو عيبونو نه پاک يې، او سلامتيا ستا له جانبه ده، با بركته* ذات يې، اى د لويې او عزت وركولو څښتنه!.

٦٧-٢- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ» [(٣)].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک

---

(١) مسلم ١/٤١٤.

(٢) مخكيني تخريج دي وكتل شي.(ژباړن)

(٣) بخاري ١/٢٥٥، مسلم ١/٤١٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلري، هغه لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هـــر څه قادر دی، الهي! ته چي (چا له) څه ورکړې، د هغه (څوک) بـــندونکی نشـــته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکـــي نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (په لري کولو کي).

٦٨-٣- «لاَ إِلَـــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ باللّه، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إلاّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَـــنُ، لاَ إِلَـــهَ إلاّ اللّـــهُ مُخْلِصِـــينَ لَـــهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»(١).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، ده لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی، هيڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په الله جَلَّ جَلالُهُ سره، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او بيله هغه نه د بل چا عبادت نه کوو، نعمت او احسان دده له جانبه دی، ټولــه غوره ستاينه هغه لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود*

---

(١) مسلم ٤١٥/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته، پداسي حال کي چي عبادت او بنده ګي مو خاص هغه لره ده، که څه هم کفارو ته خوښه نه وي.

۶۹-۴- «سُبْحَانَ اللهِ، والحَمْدُ للهِ، واللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين](۱).

۞ پاک دی الله، او ټولــه غوره ستاینه الله لره ده، او الله ډير لوی (ذات) دی. [۳۳ ځله].

«لاَ إِلَــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»(۲).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی شريک نلري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي، او پوره غوره ستاينه ده، او همدی پر هر څه قادر دی.

۷۰-۵- بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّــهُ الصَّــمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-۵] [بعد كل صلاة](۳).

۞ ووايه (اې محمده!): دا چي الله ايکي يو دی، الله بي نيازه دی،

---

(۱) مســلم ۴۱۸/۱، څــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، که څه هم د سمندر د ځګ په اندازه (زياتي) وي.

(۲) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(۳) ابــو داود ۸۶/۲، نسائي ۶۸/۳، صحيح الترمذي ۸/۲، او دا دري واړه سورتونه ته «مُعَوذات» وايي، فتح الباري ۶۲/۹.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې څوک زېږولي، او نه له چا نه زيږيدلی، او هيڅوک هغه لره سيال نشته. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [بعد كل صلاة](١).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غوارم په پروردګار سره د سهار*، د هغه څه له شر نه چې ده پيدا کړيدي، او د تياره شپې له شر نه چې کله تکه توره شي، او د پوکي کونکيو (جادو ګرو*) ښځو له شر نه (چې پوکل کوي) په غوټو کې، او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] [بعد كل صلاة](٢).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غوارم د خلکو* په پروردګار سره، د خلکو په تولواک سره، د خلکو* په خدای سره، د وسوسه اچونکي،

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي. (ژباړن)

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او د الله د ذکــر نه) تېښتیدونکي (شیطان) له شر څخه، کوم چي د خلکـــو* پـــه سینو کي وسوسې اچوي، له پیریانو څخه وي، او که له انسانانو څخه. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧١-٦- ﴿اللّـــهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِـــنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِـــهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَـــيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَـــؤُودُهُ حِفْظُهُمَـــا وَهُـــوَ الْعَلِـــيُّ الْعَظِـــيمُ﴾ [الـــبقرة: ٢٥٥] [عقب كل صلاة](١).

❁ الله (هغـــه معبود برحق دی چي) بیله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه همیشه ژوندی دی، (د کائناتو) تدبیرونکی دی، نه پر هغه پرکالي* راځي او نه خوب، څه چي په آسمانونو او ځمکه کي دي ټول هغه لره دي، نشته څوک چي دده په وړاندي بي دده له اجازې نه (د چـــا لـــپاره) شفاعت* وکړي، عالم دی په هغه څه چي له هغوی نه

(١) څـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، نو بیله مرګ نه به یې بل شی و جنت ته د داخلیدلو نه منع نه کړي.
نســـائي (عمـــل الـــيوم واللـــيلة ١٠٠ نمبر حديث)، ابن الـسني ١٢١ نمبر حديث، او الباني په صـــحيح الجـــامع ٣٣٩/٥، او په سلسلة الأحاديث الصحيحة ٦٩٧/٢، ٩٧٢ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانــدي دي[۱]، او پــه هغه څه چي له هغوی نه وروسته دي[۲]، او (هغوی) دده له علم نه په هیڅ شي احاطه* نشي کولای، مګر کوم شی چي الله وغواړي، کرسي يې پر آسمانونو او ځمکه احاطه کړي دي، او د (آسمانونو او ځمکي) ساتل هغه نه ستړی کوي، او هغه لوړ* او لوی دی. [له هر لمانځه نه وروسته]

۷۲-۷- «لاَ إِلَــهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي ويُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات بعد صلاة المغرب والصبح][۳].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلــري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي*، او پوره غوره ستاینه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه پر هر څه قادر دی. [د ماښام او سهار لمانځه نه وروسته لس ځلي*]

۷۳-۸- «اللَّهُــمَّ إِنِّــي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [بعد السلام من صلاة الفجر][۴].

---

(۱) یعــني د هغــوی پــه راتلونکــو حــالاتو عالم دی، او د (یعلم ما بین أیدیهم) نور تفسیرونه هم شته.(ژباړن)

(۲) یعني د هغوی په تیرو شویو حالاتو عالم دی، او د (وما خلفهم) نور تفسیرونه هم شته.(ژباړن)

(۳) ترمذي ۵۱۵/۵، احمد ۲۲۷/۴، تخريج يې په زاد المعاد ۳۰۰/۱ کي وګوری.

(٤) ابن ماجه او نورو روایت کړیدی، صحیح ابن ماجه ۱۵۲/۱، مجمع الزوائد ۱۱۱/۱۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل سوال کوم. [د سهار د لمانځه د سلام نه وروسته]

٣٦- د استخارې د لمانځه دعا

٧٤- «قـــال جَابرُ بْنُ عَبْد اللَّه رَضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُـــولُ اللَّه ﷺ يُعَلِّمُنَا الاَسْتخَارَةَ فَي الأُمُور كُلِّهَا، كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّـــورَةَ مـــنْ الْقُرْآن، يَقُولُ: «إذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بالأَمْر فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ منْ غَيْرِ الْفَرِيضَة، ثُمَّ ليَقُلْ: اللَّهُمَّ إنِّي أَسْتَخيرُكَ بعلْمكَ، وَأَسْـــتَقْدرُكَ بقُدْرَتكَ، وَأَسأَلُكَ منْ فَضْلكَ الْعَظيم، فَإنَّكَ تَقْدرُ وَلاَ أَقْدرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوب، اللَّهُمَّ إنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ -وَيُسَمِّي حَاجَتَه- خَيْرٌ لي في ديني وَمَعَاشي وَعَاقبَة أَمْرِي -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاقْدُرْهُ لي وَيَسِّرْهُ لي ثُمَّ بَـــارِكْ لــي فيه، وَإنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لي في ديني وَمَعَاشـــي وَعَاقبَة أَمْرِي -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْني عَنْهُ وَاقْدُرْ لي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضني به»[(١)].

۞ جابر بن عبد الله رضي الله عنهما وايي: پيغمبر ﷺ به موږ ته په هر کار کې د استخارې داسې ښوونه کوله، لکه څنګه چې به يې موږ ته

(١) بخاري ١٦٢/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن د يو سورت بنوونه کوله، (او داسې به يې) فرمايل: کله چې له تاســـو نه يو څوک د کوم کار کولو اراده وکړي، نو دوه رکعته غير فرضي (نفل) لمونځ دې وکړي، او بيا دې ووايې: الهې! زه ستا په علم سره له تا نه خير غواړم، او ستا په قدرت سره له تانه طاقت غواړم، او ســـتا د لوى فضل او رحمت سوال درنه کوم، ځکه ته قادر يې، او زه عاجز يم، او ته پوهيږې او زه نه پوهيږم، او ته په غيبو بنه پوه يې، الهې! که ته پوهيږې چې دا کار -د هغه کار نوم به اخلې- زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې خير وي -او يا دې ووايې: په نژدې او ليرې آينده* کې را ته خير وي- نو ته يې ما لره* په برخه کړې، او ما لره يـــې آســــانه کړې، او بيا ما لره په هغه کې برکت واچوې، او که ته پوهيږې چې دا کار زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې بد دی، -او يا دې ووايې: په نژدې او ليرې آينده کې بد دی- نو له ما نه يـــې وګرځوې* او ما له هغه نه وساتې، او ما ته خير را په برخه کړې چيرته چې وي، او بيا ما په هغه سره خوشحاله کړې.

څــــوک چې د خالق نه خير وغواړي، او د مؤمنانو سره مشوره وکړي، او په کار کې بنه فکر وکړي، نو هيڅکله به پښيمانه* نشي، الله جلاله فــــرمايي: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ﴾ [آل عمران: ١٥٩]

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او لدوى (مومنانو) سره په كار كي مشوره وكړه، او چي كله (د كار كولو) عزم او اراده وكړې، نو پر الله توكل او تكيه وكړه.

٣٧- د سهار او ما ښام اذكار

الحَمْـــدُ للهِ وَحْـــدَهُ، والصَّــلاةُ والسَّلامُ عَلى مَنْ لا نَبيَّ بَعْدَهُ[(١)].

۞ يواځـــي الله لره ټولــه غوره ستاينه ده، او درود او سلام دي وي پر هغه چا چي له هغه نه وروسته پيغمبر نشته.

٧٥-١- أَعُــوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَــا خَلْفَهُــمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِــيُّهُ السَّــمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

---

(١) لــه انــس نه مرفوع روايت دى: «لأن أقعد مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشـــمس أحــبُّ إليّ من أن أُعتق أربعة من ولد إسماعيل، ولأن أقعد مع قوم يذكرون الله من صلاة العصـــر إلى أن تغرب الشمس أحبّ إليّ من أن أُعتق أربعة»، ترجمه: چي زه له يو داسي ډلي سره كښينـــم* چـــي د سهار* له لمانځه نه تر لمر ختو پوري د الله ذكر كوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چـــي د اسماعيل ﷺ له اولاد نه څلور مرييان آزاد كړم، او چي زه له داسي يو ډلي سره كښينم چـــي د مازديگـــر له لمانځـــه نه تر لمر لويدو پوري د الله ذكر كوي، دا ماته لدې نه غوره ده چي څلور (مرييان) آزاد كړم.

ابو داود ٣٦٦٧ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللى دى، صحيح أبي داود ٢/٦٩٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] [1].

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

٧٦-٢- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٥] [ثلاث مرات] [2].

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [ثلاث مرات] [3].

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي

---

(١) خوک چي دا (آيتونه) د سهار* په وخت ووايي، نو له پيريانو نه به تر ماښام پوري په امان وي، او خوک چي دا (آيتونه) د ماښام په وخت ووايي، نو له هغوی نه به تر سهاره پوری په امان وي. حاکم ١/٥٦٢، او الباني هغه په صحيح الترغيب والترهيب ١/٢٧٣ کي صحيح بللی، او نسائي او طبراني ته يې منسوب کريدی، او ويلي دي: د طبراني اسناد ښه (جيد) دی.

(٢) خوک چي دا سورتونه د سهار او ماښام په وخت ووايي، نو له هر څه نه ورته کافي او بس دي. ابو داود ٤/٣٢٢، ترمذي ٥/٥٦٧، صحيح الترمذي ٣/١٨٢

(٣) مخکيني تخريج وکتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُوَسْـوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [النـاس: ١-٦] [ثلاث مرات][١].

۞ مخكي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ غبر ذكر دي وكتل شي]

٧٧-٣- «أَصْـبَحْنَا وأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِـنَ الْكَسَـلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»[٢].

۞ سهار* شو[٣] پر مونږ[٤]، او ټولواكي* ټوله خاص الله لره ده[٥]، او ټولـه غوره ستاينه الله لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـته، هغه يو دی، شريک نلري، او هغه پر هر څه قادر دی، ای زما

(١) مخکينی تخريج وكتل شي.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٨٨/٤.

(٣) چـې کله ماښام شي، نو داسي به وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ترجمه: ماښام شو پر مونږ، او ټولواكي* ټوله الله لره ده.

او بله ترجمه يې داده: او پر کائناتو هم ماښام شو يوازي الله لره.

(٤) يعني: مونږ سهار کړو، يا د سهار په وخت کي داخل شوو.(ژباړن)

(٥) بله ترجمه يې داده: پر کائناتو سهار شو يوازي الله لره.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردګاره! پدې ورځ کې څه خير دی، او د دې وروسته چې څه خير دی، زه له تا نه د هغه سوال کوم، او پدې ورځ کې چې څه شر دی، او له هغه نه وروسته چې څه شر دی، له هغه څخه په تا سره پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره له تنبلۍ*، او د لوی عمر د بدوالي نه پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره د دوزخ* او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٧٨–٤– «اللَّهُـــمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»[١].

۞ الهي! (ستا په حکم) مونږ سهار* کړو، او (ستا په حکم سره) مونږ ماښام* کړو[٢]، او ستا (په حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرو*، او تا لره بيا درتګ (او ژوندي کيدل) دي.

٧٩–٥– «اللَّهُـــمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٦، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(٢) او چـــې کله ماښام شي، نو داسې به وايي: «اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت، وإلـــيك المصـــير»، يعـــنې «أمسينا» به له «أصبحنا» نه مخکې وايي، او د «النشور» په ځاى به «المصير» وايي، او ترجمه يې هماغه پورتنى ترجمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ»[(١)].

۞ الهـــي! ته زما پروردګار يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، تا زه پيدا کړی يم، او زه دي بنده يم، او زه د خپل توان سره ستا پر عهد او وعده ولاړ يم، زه په تا سره د خپلو کړو* له شر نه پناه غواړم، زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چي ما ته دي راکړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړې، چي بيله تا نه څوک ګناه نشي بخښلای.

٨٠-٦- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ، أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْـــدَكَ لاَ شَـــرِيكَ لَـــكَ، وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [أربع مرات][(٢)].

۞ الهــــي! ما سهار کړو[(٣)]، پداسي حال کي چي زه تا او ستا د

(١) څـــوک چـــي دا دعا په يقين سره د ماښام په وخت ووايي، او بيا په هماغه شپه مړ شي، نو جنت ته به داخل شي، او همدا رنګه که هغه د سهار په وخت ووايي.
بخاري ٧/١٥٠.

(٢) څـــوک چـــي دا ذکر د سهار او يا ماښام په وخت څلور ځلي ووايي، الله به يې له دوزخ* نه په امان کړي.
ابـــو داود ٤/٣١٧، بخاري په «الأدب المفرد» ١٢٠١ نمبر حديث کي، نسائي په «عمل اليوم واللـــيلة» ٩ نمبر حديث کي، ابن السني ٧٠ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٣ کي د نسائي او ابو داود اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) چـــي کلــــه ماښــــام کيدونکی وي نو داسي به وايې: «اللهم إني أمسيت»، ترجمه: الهي! ما ماښام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـــرش پورته کونکي[١]، او ستا فرښتې*، او ستا ټول مخلوقات پدې شاهد* ګنم چې بې شکه ته الله يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، يو يې، شريک نلرې، ، او په رښتيا سره محمد ستا بنده او ستا پيغمبر دی.[خلور خلي*]

٨١-٧- «اللّٰهُــمَّ مَــا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِن خَلْقِــكَ فَمِــنْكَ وَحْــدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»[٢].

۞ الهـــي! کوم نعمت چې ما ته، او يا ستا بل کوم مخلوق ته د ســـهار پـــه وخت[٣] رسيدلی، نو هغه يواځې* ستا له طرفه دی، تا لره شريک نشته، نو تا لره ټولـــه غوره ستاينه او شکر دی.

٨٢-٨- «اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

(١) يعني هغه ملائکې چې عرش يې پورته کړيدی.(ژباړن)

(٢) خـــوک چې دا ذکر د سهار په وخت ووايي، نو د هغې ورځې شکر يې په ځای کړيدی، او چې کله هغه د ماښام په وخت ووايي، نو د هغې شپې شکر يې په ځای کړيدی.
ابـــو داود ٣١٨/٤، او نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٧ نمبر حديث کې، ابن السني ٤١ نمبر حديـــث کـــې، ابن حبان «موارد» ٢٣٦١ نمبر حديث کې روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٤ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) او د ماښـــام پـــه وخـــت به داسې وايي: «اللهم ما أمسى بي..»، يعني: الهي! کوم نعمت چې.. د ماښام په وخت رسيدلی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكُفْــرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ» [ثلاث مرات][(١)].

۞ الهـــي! ما ته په بدن كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په غوږونو كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په ستركو كي روغتيا راكړې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الهي! زه په تا سره له كفر او فقر نه پناه غواړم، او په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته. [دري خلي*]

٨٣-٩- «حَسْــبِيَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات][(٢)].

۞ بس دى ما ته هغه الله چي بيله هغه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پر هغه مي توكل كړى، او همدى د لوى عرش څښتن* دى. [اووه خلي*]

٨٤-١٠- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا

---

(١) ابـو داود ٣٢٤/٤، احمــد ٤٢/٥، نســائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٢ نمبر حديث كي، ابن الســني ٦٩ نمبر حديث كي، بخاري په «الأدب المفرد» كي روايت كړيدى، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٦ كي د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٢) خــوک چــي دا ذكر د سهار او مابنام په وخت اووه خلي ووايي، الله به يې د دنيا او آخرت د كارونو او اندېښنو* لپاره ورته كافي وګرځوي.

ابــن السني ٧١ نمبر حديث كي مرفوع، ابو داود ٣٢١/٤ موقوف روايت كړيدى، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط يې اِسناد صحيح بللى دى، زاد المعاد ٣٧٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

والآخِـــرَة، اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِـــنْ بَـــيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»[٢].

۞ الهي! زه له تا نه په دنيا او آخرت كي د معافي او سلامتي سوال كوم، الهي! زه له تا نه په خپل دين او دنيا كي او په خپل اهل او مال كي د معافي او سلامتي سوال كوم، الهي! زما عيبونه پټ كړې، او ويره* را نـــه لري كړې، الهي! ما د مخي نه، او د شا نه، او د ښي خوا نه، او د چپي خوا نه، او د پورته خوا نه محفوظ كړې، او زه ستا په لويي سره لدې نه پناه غواړم چي د لاندي خوا نه ناڅاپه* هلاک شم.

٨٥-١١- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَة، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُـــلِّ شَـــيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُـــوذُ بِـــكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِه، وأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَو أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[٢].

۞ الهي! اې په پټو او ښكاره عالمه! اې د آسمانونو او ځمكي پيدا كونكـــيه! اې د هر شي* پالونكيه او واكمنه! زه شاهدي* وركوم چي

(١) ابو داود، ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢.

(٢) ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه په تا سره د خپل نفس د شر نه، او د شيطان د شر او شِرک نه پناه غواړم، او لدې نه پناه غواړم چي زه بدي وکړم، او يا (بل) مسلمان ته بدي ورسوم.

٨٦-١٢- «بِسْـــمِ اللّهِ الَّذي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِه شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»[ثلاث مرات] (١).

۞ د هغـــه الله په نوم چي له نامه سره يې هيڅ شي* په ځمکه او آســـمان کـــي ضرر نه رسوي، او هغه ښه اوريدونکی، ښه پوه دی.

[دري ځلې]

٨٧-١٣- «رَضِيتُ بِاللّهِ رَبّاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً»[ثلاث مرات] (٢).

۞ زه د الله په خدايي توب (يا کارسازي)، او د اسلام په دين، او

---

(١) څـــوک چـــي دا ذکر د سهار په وخت دري ځلې، او د ماښام په وخت دري ځلي ووايي، هيڅ شي به ورته ضرر ونه رسوي.
ابـــو داود ٣٢٣/۴، ترمذي ۴٦٥/٥، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) څـــوک چي دا ذکر د سهار ، او ماښام په وخت دري ځلي ووايي، نو په الله حق دی چي هغه به د قيامت په ورځ خوشحالوي.
احمـــد ٣٣٧/۴، نســـائي پـــه «عمل اليوم والليلة» ۴ نمبر حديث کي، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــي، ابو داود ٣١٨/۴، ترمذي ۴٦٥/٥ روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد په پیغمبري راضي شوم. [دري ځلې]

۸۸-۱٤- «يَا حَيّ يَا قَيُّوم، بِرَحْمَتك أَسْتَغِيث، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلّه، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَة عَيْن»[١].

۞ ای د کـــامل ژوند څښتنه! ای د کائناتو تدبیرونکیه!*، ستا په رحمت سره فریاد کوم او مدد غواړم، زما ټول کارونه برابر* کړې، او زمـــا نفـــس (او خواهشاتو) ته مي د سترګي د رَپ* په اندازه هم مه سپارې.

۸۹-۱٥- «أَصْـــبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْـــأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»[٢].

۞ مونـــږ ســـهار کړو[٣]، او کائناتو هم الله لره سهار کړو، چې پـــروردګار د مخلوقـــاتو دی، الهي! زه درنه د دې ورځې[٤] د خیر،

(١) حـــاکم روایـــت کړی، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الترغيب والترهيب ب ١/٢٧٣.

(٢) ابـــو داود ٣٢٢/۴، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط د «زاد المعاد» ٢٧٣/٢ په تحقيق کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) د مابنـــام پـــه وخت به داسي وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله رب العالمين»، ترجمه: مابنام شو پر مونږ، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده.

(٤) د مابنـــام پـــه وخـــت به داسي وايي: «اللهم إني أسألك خير هذه الليلة فتحها، ونصرها، ونورها، وبركـــتها، وهداها، وأعوذ بك من شر ما فيها وشر ما بعدها»، ترجمه هماغه پورتني ترجمه ده،
=

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیابي، نصرت، رڼايي، برکت، او هدایت سوال کوم، او په تا سره د هغې له شر نه، او د هغې نه وروسته شر نه پناه غواړم.

٩٠-١٦- «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»[1].

۞ مونږ په فطرت* د اسلام، او په کلمه د اخلاص، او په دین د محمد ﷺ، او په طریقه زمونږ د پلار ابراهیم عليه السلام سهار کړو[2]، چي حق ته مایل* وو، او له مشرکانو څخه نه وو.

٩١-١٧- سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ [مائة مرة][3].

۞ پاک دی الله سره له ټولي ستاینې. [سل ځلي]

٩٢-١٨- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

=
خو د ورځي په ځای به شپه یادوي.

(١) احمد ٤٠٦،٤٠٧/٣، ابن السني په «عمل اليوم والليلة» ٣٤ نمبر حدیث کې، صحيح الجامع ٢٠٩/٤.

(٢) او د ماښام په وخت به وایي: مونږ په فطرت د اسلام... ماښام کړو.

(٣) څوک چي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت سل ځلي ووایي، هیڅ څوک به د قیامت په ورځ لده غوره* عمل ونلري، مگر هغه څوک چي دده په اندازه او یا له هغه نه زیات یې دا ذکر ویلی وي.
مسلم ٢٠٧١/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات](١) او [مرة واحدة عند الكسل](٢).

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شریک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره ټولــه غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [لس ځلې] یا [يو ځل د تنبلی* په وخت کې]

٩٣-١٩- «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [مائة مرة إذا أصبح](٣).

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شریک نلري، ده لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [د سهار په وخت سل ځلې]

٩٤-٢٠- «سُــبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا

---

(١) نســائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٤ نمبر حديث کي روايت کړيدی، صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٢/١، «تحفــة الأخــيار» ص٤٤ د ابن باز ليکنه، او ددې ذکر فضيلت په ص١٤٦، ٢٥٥ نمبر حديث کي وکتل شي.

(٢) ابــو داود ٣١٩/٤، ابن ماجه، احمد ٦٠/٤، صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٠/١، صحيح ابي داود ٩٥٧/٣، صحيح ابن ماجه ٣٣١/٢، زاد المعاد ٣٧٧/٢.

(٣) څــوک چي دا ذکر په ورځ کي سل ځلي ووايي، نو د لسو مرئيانو د آزادولو په اندازه (اجر) به ورکــړل شي، او هغه لره به سل نيکی وليکل شي، او سل ګناهونه به ورته وبخښل* شي، او په هماغــه ورځ بـــه تر ماښام پوري له شيطان نه په امان وي، او هيڅ څوک به لده نه غوره عمل ونلري، مګر هغه څوک چي دده په شان يې عمل کړی وي.
بخاري ٩٥/٤، مسلم ٢٠٧١/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ» [ثلاث مرات إذا أصبح] (١).

۞ پـــاک دی الله، او هغـــه لـــره تولـــه غوره ستاينه ده ده د مخلوقاتو د شمير په اندازه، او ده د رضا (په اندازه)، او ده د عرش د وزن (په اندازه)، او ده د كلماتو د سياهي (په اندازه). [دري خلي د سهار په وخت]

٩٥-٢١- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [إذا أصبح] (٢).

۞ الهي! زه له تا نه د گټور علم، او پاكي روزۍ*، او قبول شوي عمل سوال كوم. [چي كله سهار پاځي]

٩٦-٢٢- «أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيهِ» [مائة مرة في اليوم] (٣).

۞ له الله نه بخښنه* غواړم، او هغه ته توبه اوباسم. [سل خله د ورځې]

٩٧-٢٣- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاث مرات إذا أمسى] (٤).

---

(١) مسلم ٢٠٩٠/٤.

(٢) ابـــن الســـني پـــه «عمل اليوم والليلة» ٥٤ نمبر حديث كي، ابن ماجه ٩٢٥ نمبر حديث كي روايـــت كړيدى، او شعيب او عبد القادر الأرنوؤط د «زاد المعاد» په تحقيق ٣٧٥/٢ كي د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠١/١١)، مسلم ٢٠٧٥/٤.

(٤) څـــوک چي هغه د ماښام په وخت دري خلي ووايي، په هغه شپه كي به (د زهرناكي خزندې*) =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پــــه بشــپړ* کلام سره د هغه د مخلوقاتو له شر نه پناه غواړم. [درې ځلې د ماښام په وخت]

۹۸-۲۴- «اللّٰهُــمَّ صَــلِّ وَسَــلِّمْ عَلَــى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» [عشر مرات](۱).

۞ الهي! زموږ پر پیغمبر محمد درود او سلام ولیږه. [لس ځلې]

۲۸- د خوب اذکار

۹۹-۱- خپل وُرغوي* به سره یو ځای کړي، او بیا دي لاندیني اذکـــار ولـــولي، او هغه دي په لاسونو کي چُف کړي، او بیا دي په ورغویو سره خپل جسم مسه* کړي، له سره دي یې شروع کړي، او بیا مخ او بیا نور جسم (دي مسه کړي). [دا به درې ځلې کوي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-۵](۲).

زهر ورته څه ضرر ونه رسوي.
احمـــد ۲/ ۲۹۰، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۵۹۰ نمبر حديث کې، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــې روايـــت کړيدی، صحيح الترمذي ۳/ ۱۸۷، صحيح ابن ماجه ۲/ ۲٦٦، تحفة الأخيار ص۴۵.

(۱) (پیغـــبر ﷺ فرمایي) څوک چې د سهار په وخت، او ماښام په وخت لس لس ځلې پر ما درود ووایي، نو د قیامت په ورځ به یې زما شفاعت په برخه شي.
طـــبراني پــــه دوو اسنادو سره روايت کړيدی، چې يو اسناد يې ښه (جيد) دی، مجمع الزوائد ۱۰/ ۱۲۰، صحيح الترغيب والترهيب ۱/ ۲۷۳ دي وکتل شي.

(۲) بخاري (فتح الباري ۹/ ٦۲)، مسلم ۴/ ۱۷۲۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شویده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] (١).

۞ ترجمه يې مخکې شویده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] (٢).

۞ ترجمه يې مخکې شویده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١٠٠-٢- ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] (٣).

---

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) څوک چې کله خپل د خوب ځای ته راشي او آيت الکرسي ووايي، نو د الله له طرفه به يو ساتونکی ورته مقرر شي، او شيطان به ورته نه نژدې کيږي تر څو چې سهار شي.
بخاري (فتح الباري ٤٧٨/٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه یې مخکې شویده.[۷۰ نمبر ذکر دې وکتل شي]

۱۰۱-۳- ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۵-۲۸۶][(۱)].

۞ پیغمبر ﷺ په هغه څه چې ده ته له خپل پروردګار څخه را نازل شوي دي یقین او باور کړی، او مومنانو هم (په هغه یقین کړی)، او ټولو ایمان راوړ په الله، او د هغه په ملائکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پیغمبرانو، (پداسې حال کې چې ټول وایي): د (الله) د پیغمبرانو د هیڅ یو په مینځ کې فرق* نه کوو، او (همدارنګه پیغمبر او مومنان) وایي: مونږ (د الله حکم) واوریده، او (د هغه) اطاعت* مو وکړ، ای پروردګاره! ستا بخښنه غواړو، او تا ته (د

---

(۱) چا چې دا دوه آیته د شپې ولوستل، نو هغه ورته کافي ده.
بخاري (فتح الباري ۹۴/۹)، مسلم ۵۵۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو مخلوقاتو) بيا در تګ دی.

الله هيڅ څوک د قدرت او طاقت نه زيات نه مکلف کوي، کوم (نـيک) کار چي يي کړی د هغه (ثواب) همده لره دی، او کوم (بد) کـار چـي يي کړی د هغه (عذاب) پر همده باندي دی، ای زمونږ پروردګاره! مونږ (په ګناه) مه نيسه کله چي (ستا حکم) هير کړو، او يـا پـه خطا سره (ګناه وکړو)، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ بـاندي دروند بار، لکه څنګه چي دي زمونږ نه مخکي کسانو باندي ايښی وو، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ باندي هغه بار چي مونږ يي هيڅ طاقت نلرو، او زمونږ د(ګناهونه) نه تير شه، او مونږ ته بخښنه وکـړه، او پـر مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مددګار يې، نو ته مونږ پر کافر قوم بريالي* کړې.

١٠٢-٤- [(١)] «باسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» [(٢)].

---

(١) (پيغمـبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه يو له خپل بستر نه پاڅيږي* او بيا ورته بيرته راشي، نـو د څادر په پلو دي هغه درې ځلي راټک وهي، او بيا دي بسم الله پري ووايي، ځکه هغه نـه پوهيږي چي د هغه ځای ته له هغه نه وروسته څه راغلي دي، او چي کله څملي* نو بيا دي ووايي:... باقي حديث.

(٢) بخاري ١١/١٢٦، مسلم ٤/٢٠٨٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ستا په نوم سره مي خپله ډډه ولګوله، او ستا (په نوم سره يې) بېرته را پورته کوم، که دي زما روح قبض کړ، نو رحم پر* وکړه، او که دي بېرته را وليږه(۱)، نو ساتنه يې وکړه، په هغه څه سره چې د خپلو نيکو بندګانو (ساتنه* کوې).

۱۰۳-۵- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»(۲).

۞ الهي! په رښتيا سره تا زما روح پيدا کړی، او ته يې مړ کوې، او تا لره يې مرګ او ژوند دی، که دي ژوند ورکړ نو حفاظت يې وکړې، او که دي مړ کړ، نو بخښنه ورته وکړې، الهي! زه درنه د روغتيا سوال کوم.

۱۰۴-۶-(۳) «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» [ثلاث مرات](٤).

۞ الهي! ستا له عذاب نه مي وساتې په کومه ورځ چې خپل

(۱) يعني: زما روح دي قبض نه کړ، او دوباره دي راويښ کړم.(ژباړن)

(۲) مسلم ۲۰۷۳/۴، احمد په خپل لفظ سره ۷۹/۲.

(۳) پيغمبر ﷺ کله چې به ووده کيده، خپل ښی لاس به يې تر بارخو* لاندې ايښوده، او بيا به يې داسي ويل:.. باقي حديث.

(٤) ابو داود بلفظه ۳۱۱/۴، صحيح الترمذي ۱۴۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګان بيا ژوندي کوي. [دري ځلې]

١٠٥-٧- «بِاسْمِكَ اللّهُمَّ أَمُوتُ وأَحْيَا»[(١)].

۞ الهي! ستا په نوم سره مرم، او ژوندی کيږم.

١٠٦-٨- «سُبْحَانَ اللّهِ» [ثلاثاً وثلاثين][(٢)].

۞ پاک دی الله جل جلاله. [دري ديرش ځله]

«الْحَمْدُ لِلّهِ» [ثلاثاً وثلاثين][(٣)].

۞ ټولـــه غوره ستاينه الله لره ده. [دري ديرش ځله]

«اللّهُ أَكْبَرُ»[ثلاثاً وثلاثين][(٤)].

۞ الله ډير لوی دی. [دري ديرش ځله]

١٠٧-٩- «اللَّهُــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِــيمِ، رَبَّـــنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، ومُنْزِلَ الـــتَّوْرَاةِ وَالإِنْجيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(٢) خــوک چي دا اذکار د خوب ځای ته د راتګ په وخت کي ووايي، نو دا هغه لره د يو خادم نه هم غوره دي.

بخاري (فتح الباري ٧/٧١)، مسلم ٤/٢٠٩١.

(٣) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فلَـــيْسَ بَعْـــدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْـــبَاطِنُ فلَـــيْسَ دُونَـــكَ شَـــيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنْ الْفَقْرِ»[۱].

۞ الهـــي! د اوو آسمانونو پروردګاره! د لوی عرش پروردګاره! زمونږ پروردګاره! او د هر شي* پروردګاره! د دانې* او زړي* چوونکیه! د تـــورات او انجيل او فرقان نازلونکيه! پناه غواړم په تا سره د هر هغه شي* له شر نه چي تندی* يې تا نيولی دی[۲]، الهي! ته اول يې، له تا نه مخکې څه نشته، او ته آخر يې، له تا نه وروسته څه نشته، او ته (په يقيني دلائلو سره) ښکاره يې، له تا نه بل زيات ښکاره نشته، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ يې، او له تا نه هيڅ شی پټ نه دی[۳]، له مونږ نه قرض ليري کړې، او له فقر نه مو (وساتې)، شتمن (مو) کړې.

۱۰۸–۱۰– «الْحَمْـــدُ للَّه الَّذي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ ممَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ»[٤].

---

(۱) مسلم ۲۰۸۴/۴.

(۲) يعني: ستا په قبضه او قدرت کې دی.(ژباړن)

(۳) اخيرنۍ څلور جملې د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويدي، نه د الفاظو په لحاظ.
تحفـــة الأحـــوذي بشرح جامع الترمذي ۳۳۲۲ نمبر حديث، عون المعبود شرح سنن أبي داود ۴۳۹۲ نمبر حديث دي وګـل شي.(ژباړن)

(٤) مسلم ۲۰۸۵/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې مونږ ته يې خوراک* او څښاک* راکړي، او له شر نه يې ساتلي يو، او مونږ ته يې د اوسيدو* ځـــای راکــــړی، څومره ډېر خلک داسي شته چې دوی لره د شر نه ساتونکي، او د اوسيدو ځای ورکونکی نشته.

١٠٩-١١- «اللَّهُـــمَّ عَـــالِمَ الْغَيْـــبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[١].

۞ ترجمه يې مخکي شويده. [٨٥ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١١٠-١٢- ﴿الم﴾ السجده سورت، او د مُلک سورت (تَبَارَكَ) به وايي[٢].

١١١-١٣-[٣] «اللَّهُـــمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْـــرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْـــبَةً وَرَهْـــبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَا وَلاَ مَنْجَأ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ

(١) ابو داود ٣١٧/٤، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(٢) ترمذي، نسائي، صحيح الجامع ٢٥٥/٤.

(٣) کلـــه چـــي د خوب کولو اراده وکړې نو د لمانځه د اوداسه په شان اودس وکړه، او بيا پر ښي اړخ* پريوزه*، او داسي ووايه: ... الحديث.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»[۱].

۞ الهـــي! مـــا خپل ځان تا ته تسليم كړ، او خپل كار مي تا ته وســـپاره*، او خپل مخ مي تا ته وګرځاوه*، او خپله شا مي تا ته تكيه كړه[۲]، پداسي حال كي چي ستا له عذاب نه ډار لرم، او ستا و رحمت ته اميد لرم، بيله تا نه بل هيڅ د نجات او پناه ځای نشته، ايمان مي راوړ ستا پر هغه كتاب چي تا نازل كړی، او ستا پر هغه پيغمبر چي تا (مونږ ته) استولی دی.

۳۹- په خوب كي له يوې ډډې* نه بلې ډډې ته اوښتلو دعا

۱۱۲- «لَا إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ الوَاحِدُ القَهَّارُ، رَبُّ السَموات والأَرْضِ، وما بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّارُ»[۳].

۞ بـــيله يـــو او غالب الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو پروردګار دی، د زور او غلبي څښتن دی، بخښونكی دی.

(۱) پيغمـــبر ﷺ هغـــه چا ته چي دا اذكار يې وويل داسي وفرمايل: كه چيري مړ شې، نو مسلمان به مړ شې.

بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۱۳)، مسلم ۴/۲۰۸۱.

(۲) يعني ټوله تكيه او اعتماد مي پر تا دی.(ژباړن)

(۳) دا دوعا به هغه وخت وايي چي په شپه كي له يوه اړخ* نه بل اړخ ته واوړي.

حـــاكم ۱/۵۴۰ صـــحيح كړی، او ذهبي موافقه ورسره كړيده، نسائي په «عمل اليوم والليلة» كي. او ابن السني روايت كړيدی، صحيح الجامع ۴/۲۱۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- په خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ کيدلو دعا

۱۱۳- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ»(۱).

❁ زه پناه غواړم د الله په بشپړ* کلام سره د هغه له غضب او عذاب نه، او د هغه د بندګانو له شر نه، او د شيطانانو له وسوسو نه، او لدې نه چي (شيطانان) ما ته راشي(۲).

۳۱- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دي

۱۱۴-۱- دري ځلي به له چپي خوا نه لاړي توکي(۳).

۲- دري ځلي به له شيطان نه، او د هغه څه له شر نه چي په خوب کي يې ليدلي دی په الله سره پناه غواړي(٤).

۳- خپل خوب به چاته نه وايي(٥).

۴- پر کوم اړخ* چي ويده وي له هغه نه به بل اړخ ته واوړي(٦).

---

(۱) ابو داود ۱۲/۴، صحيح الترمذي ۱۷۱/۳.

(۲) يعني ما ته په لمانځه کي يا د قرآن په تلاوت او بل عبادت کي راشي، او فکر مي بلي خوا ته واړوي.(ژباړن)

(۳) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٤) مسلم ۱۷۷۲/۴، ۱۷۷۳.

(٥) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٦) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- که وغواړي نو پورته دي شي او لمونځ* دي وکړي[۱].

۳۳- د وترو د قنوت دعا

۱۱۶-۱- «اللَّهُـــمَّ اهْدِني فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِني فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّني فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِني شَرَّ مَـــا قَضَـــيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»[۲].

۞ الهي! د هغو کسانو په جمله کې چې تا ورته هدایت کړی، ما ته هم هدایت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا ورته عافیت ورکـــړی مـــا ته هم عافیت راکړې، ما هم له شر نه وساته، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا محفوظ کړي، ما هم محفوظ کړه، او څه چـــې دې راکړي، په هغه کې راته برکت واچوه، او څه چې تا فیصله کړې د هغه د شر نه مې وساته، ځکه همدا ته فیصله کونکی یې، او ستا د حکـــم څوک دفع کونکی نشته[۳]، په رښتیا سره چې ته له چا سره دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا سره چې دښمني وکړې،

---

(۱) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(۲) خلـــورو اصحاب السنن، احمد، دارمي، حاکم، او بیهقي روایت کړیدی، او د مربع قوسونو تر مېـــنځ عبارت د بیهقي دی، صحیح الترمذي ۱۴۴/۱، صحیح ابن ماجه ۱۹۴/۱، إرواء الغلیل د الباني لیکنه ۱۷۲/۲.

(۳) دا جمله د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شویده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات يې، او د لوړې ښېښتن يې ای زمونږ پروردګاره.

۱۱۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»(۲).

۞ الهي زه ستا په رضا سره ستا له غضب* نه پناه غواړم، او ستا په معافی سره ستا له عذاب* نه پناه غواړم، او له تا نه په تا سره پناه غواړم(۲)، ستا (د شان سره لائقه) ثنا* نشم ویلای، ته هماغسې یې چې ښنګه تا خپل ځان ستاییلی دی.

۱۱۸-۳- اللّهمّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، ولكَ نُصَلّي ونَسجُدُ، وإليكَ نَسعَى ونَحْفِدُ، نَرجُو رَحْمَتكَ، ونَخْشَى عذابَكَ، إنَّ عَذَابَكَ بالكافرينَ مُلْحَقٌ. اللهمّ إنّا نَستَعينُكَ، ونَستَغفرُكَ، ونُثْني عليكَ الخَيْرَ، ولا نَكْفُرُكَ، ونُؤمنُ بكَ، ونَخْضَعُ لكَ، ونَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»(۳).

---

(۱) ځلورو اصحاب السنن او احمد روایت کړیدی، صحیح الترمذي ۳/۱۸۰، صحیح ابن ماجه ۱/۱۹۴، ارواء الغلیل ۲/۱۷۵.

(۲) له الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جمالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسې صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي. (ژباړن)

(۳) بیهقي په «السنن الکبری» ۲/۲۱۱ کې روایت کړی، او اسناد یې صحیح بللی دی، او الباني =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! خاص ستا عبادت کوو، او خاص تا ته لمونځ او سجده کوو، او خاص تا ته در دانګو* او ګړندي* درځو، ستا د رحمت امید* لرو، او ستا له عذاب نه ویریږو، په ربنتیا سره چي ستا عذاب کفارو ته ورکړه شوی دی، الهي! مونږ له تا نه مدد غواړو، او له تا نه بخښنه* غواړو، او ستا غوره ستاینه کوو، او ستا نا شکري نکوو، او پر تا ایمان لرو، او تا ته عاجزي کوو، او له هغه چا نه لیري ځو چي ستا نا شکري کوي.

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر

۱۱۹- «سُبْحَانَ المَلِك القُدُّوسُ» [ثلاث مرات والثالثة يجهرُ بها، ويمدُّ بها صوته، يقولَ:] [«رَبِّ الْمَلاَئكَةِ وَالرُّوحِ»][(۱)].

۞ پاکي ده (د کائناتو) ټولواک لره پوره پاکي.

[دا به دري خلي وايي، او په دریم ځل به په لوړ او اوږده آواز سره دا وايي:]

د ملائکو او جبرائیل پروردګار.

۳۴- د پریشانی او غم (لري کولو) دعا

۱۲۰-۱- «اللَّهُــمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ،

په ارواء الغلیل ۲/ ۱۷۰ کي وايي: او دا اسناد صحيح دی، او هغه پر عمر باندي موقوف دی.

(۱) نسـائي ۳/۲۴۴، دار قطـني او نـورو روایت کړیدی، او د مربع قوسونو مینځ کي عبارت د دارقطـني ۲/ ۳۱ زیـادت دی، او اسناد يې صحيح دی، زاد المعاد د شعیب الأرنؤوط او عبد القادر الأرنؤوط تحقیق ۱/ ۳۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَو أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي» (١).

۞ الهي! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د مینځې* زوی یم، زما تندی* ستا په لاس کې دی، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا فیصله زما په حق کې عادلانه* ده، ستا په هغه ټولو نومونو سره له تا نه سوال کوم، چې تا خپله خپل ځان په هغه نومولی* دی، او یا دې په خپل کتاب کې نازل کړیدی، او یا دې خپل مخلوق نه چا ته ښودلی دی، او یا دې په خپل غیبي علم کې له ځان سره ساتلی دی، (پدې ټولو در نه سوال کوم) چې ته قرآن زما د زړه پسرلی*، او د سینې روښنايي، او د غمونو ورک کونکی، او د پریشانیو* ختمونکی وګرځوې.

١٢١-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» (٢).

---

(١) احمد ٣٩١/١، او البانی هغه صحیح بللی دی.

(٢) بخاري ١٥٨/٧، پیغمبر ﷺ به دا دعا ډیره ویله. بخاري (فتح الباري ١٧٣/١١) دې وګټل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه پـــه تا سره پناه غواړم له پريشانۍ او غم نه، او له کمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيل توب* او بې زړه توب* نه، او د قرض له زياتيدو او د خلکو له غلبې موندلو نه.

۳۵- د بې قرارۍ دعا

۱۲۲-۱- «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ السَّمواتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»[۱].

۞ بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې لوی او حلم لرونکي دی ، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د لوی عرش څښتن دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د آسمانونو او ځمکې پروردګار دی، او د عزتمند عرش پروردګار دی.

۱۲۳-۲- «اللَّهُـــمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[۲].

۞ الهي! زه ستا د رحمت اميد لرم، نو زما نفس ته مې د سترګې د رپ* په اندازه هم مه پرېږده، او زما کارونه ټول راته اصلاح کړې، بيله

---

(۱) بخاري ۱۵۴/۷، مسلم ۲۰۹۲.

(۲) ابـــو داود ۳۲۴/۴، احمـــد ۴۲/۵، او الـــباني په صحيح ابي داود ۹۵۹/۳ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۲٤-۳- «لاَ إِلَـهَ إِلاّ أَنْـتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ الظَّالِمِينَ»(۱).

۞ بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پاک یې ته، په رښتیا سره زه له ظالمانو نه یم.

۱۲۵-٤- «اللّهُ اللّهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»(۲).

۞ الله الله زما پروردګار دی، له هغه سره هیڅ شی شریک نه بولم.

۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کیدو* دعا

۱۲٦-۱- «اللّهُـمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»(۳).

۞ الهي! مونږ تا د دوی مقابلې ته ګرځوو، اوپه تا سره د دوی د شر نه پناه غواړو.

۱۲۷-۲- «اللّهُـمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ»(٤).

(۱) ترمذي ٥/٥۲۹، حاكم ۱/٥۰٥، او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي موافقه ورسره کړیده، صحیح الترمذي ۳/۱٦۸.

(۲) ابو داود ۲/۸۷، صحیح ابن ماجه ۲/۳۳٥.

(۳) ابو داود ۲/۸۹، حاكم ۲/۱٤۲، او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده.

(٤) ابو داود ۳/٤۲، ترمذي ٥/٥۷۲، صحیح الترمذي ۳/۱۸۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ته زما مټ يې، او ته مې مددګار يې، ستا (په قدرت) سره ګرځم راګرځم، او (په دښمن باندي) حمله کوم، او جنګيږم.

۱۲۸-۳- «حَسْبُنَا ونِعْمَ الوَكِيلُ»[1].

۞ الله مونږ ته بس او کافي دی، او هغه ښه کار ساز دی.

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا

۱۲۹-۱- «اللَّهُـــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلاَن بنِ فُلاَن، وَأَحْزَابه مِنْ خَلاَئقكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، ولا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ»[2].

۞ الهـــي، اې د اوو آســـمانونو پـــروردګاره! او د لوی عرش پروردګاره! زما لپاره پناهګاه شې لدې نه چي فلانکی د فلانکي زوی، او د هغـــه ډلي -چـــي ستا د مخلوقاتو نه دي- پر ما زياتی او تجاوز* وکړي، چا ته چي ته پناه ورکړې هغه غالبه دی، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۰-۲- «اللهُ أَكبرُ، اللهُ أَعَزُّ مِن خَلْقه جميعاً، اللهُ أَعَزُّ

---

(۱) بخاري ۱۷۲/۵.

(۲) بخـــاري په «الأدب المفرد» ۷۰۷ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۵ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مّـــا أخـــافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ بالله الذي لا إلهَ إلاّ هوَ، المُمْسكُ السّمَوات السّبْع أَن يَقَعْنَ على الأَرْضِ إلاّ بإِذْنه، من شَرِّ عبدكَ فُلان، وجُنُوده وأَتْباعه وأَشْياعه، منَ الجنّ والإنْس، اللهمّ كُنْ لي جاراً مِنْ شَرِّهم، جلّ ثَنَاؤُكَ وعَزَّ جارُكَ، وتَبارَكَ اسْمُكَ، ولا إلَهَ غَيْرُكَ» [ثلاث مرات][1].

۞ الله ډير لوى دى، الله له ټول مخلوق نه زورور دى، الله له هغه چا نه ډير زورور دى له کوم نه چي زه ويريږم* او خطر احساسوم، په هغه الله سره پناه غواړم کوم چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او (هغه ذات) چي ټينګونکى داوو آسمانونو دى لدې نه چي بې دده لـــه اجـــازې او حکم نه پر ځمکه راولويږي، (پناه غواړم) ستا د فلانکي بنده له شر نه، او د هغه له انسي او جني پيرَوانو او لښکرو نه، الهي! د دوى له شر نه زما لپاره پناهګاه شې، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او مـــبارک دى نـــوم ســـتا، او بيله تا نه د عبادت وړ* معبود* نشته.

[درې ځلي*]

٣٨- د ښمن ته ښيرا* کول

١٣١- «اللّهُـــمَّ مُـــنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ

(١) بخـــاري «الأدب المفـــرد» ٧٠٨ نمبر حديث کي روايت کړيدى، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٤٦ نمبر حديث کي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»[(۱)].

۞ الهـــي! اې د کـــتاب نازلونکيه! اى ژر* حساب کونکيه! (د دښمنانو) ډلو ته ماتي* ورکړې، الهي! ته ماتي* ورته ورکړې، او (ځمکه يې تر پښو* لاندې) ولړزوې*.

۳۹- د کوم قوم نه چې ويره* لري، دا دعا به وايي

۱۳۲- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»[(۲)].

۞ الهـــي! څنګه چې ته غواړې هماغسې مې د هغوى له شر نه وساتې.

۴۰- څوک چې ايمان کې شک وکړي دهغه دعا

۱۳۳-۱- په الله سره به پناه غواړي[(۳)].

۲- کوم شي کې چې شک وي هغه کې به بيا فکر* نکوي[(٤)].

۱۳٤-۳- يَقولُ: «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِه»[(٥)].

۞ او وايي به: پر الله او د هغه پر پيغمبرانو مې ايمان راوړى دى.

۱۳۵-٤- يقرأُ قولَه تعالى: ﴿هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ

---

(۱) مسلم ۳/۱۳٦۲.

(۲) مسلم ۴/۲۳۰۰.

(۳) بخاري (فتح الباري ٦/۳۳٦)، مسلم ۱/۱۲۰.

(٤) بخاري (فتح الباري ٦/۳۳٦)، مسلم ۱/۱۲۰.

(٥) مسلم ۱/۱۱۹-۱۲۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ۳] (۱).

۞ دا آیت په وايي: هغه (يعني الله) اول دی، او آخر دی، او ظاهر دی، او باطن دی، او هغه په هر څه پوه* دی.

۴۱- دقرض اداء كولو دعا

۱۳۶-۱- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» (۲).

۞ الهي! ستا په حلالو مي ستا له حرامو وساتې، او ستا په فضل مي بيله تا نه بل چا نه بې نيازه* کړې.

۱۳۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» (۳).

۞ الهي! زه له پريشانۍ او غم نه، او له کمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيلۍ* او بې زړه توب* نه، او د قرض زياتيدو او د خلکو له غلبې موندلو نه په تا سره پناه غواړم.

(۱) ابو داود ۳۲۹/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۶۲/۳ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.
(۲) ترمذي ۵۶۰/۵، صحيح الترمذي ۱۸۰/۳.
(۳) بخاري ۱۵۸/۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کي د وسوسې دعا

۱۳۸- «أَعُـوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، واتْفُلْ على يِسارِكَ» [ثلاثاً][1].

۞ له رټل شوي شیطان نه په الله سره پناه غواړم.

او بیا دي و چپ* طرف ته (لاړي) تف کړي. [درې ځلې]

۴۳- چا ته چي یو کار مشکل شي د هغه دعا

۱۳۹- «اللهمّ لا سَهْلَ إلاّ ما جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وأنتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إذا شئتَ سَهْلاً»[2].

۞ الهي! هیڅ آسان شی نشته، مګر هغه چي ته یې آسان کړې، او ته چي وغواړې سخت او ګران آسانوې.

۴۴- څوک چي ګناه وکړي، هغه به داسي کوي

۱۴۰- داسي بنده به نه وي چي ګناه وکړي، او بیا په ښه توګه* اودس وکړي، او بیا پاڅیږي* دوه رکعته لمونځ* وکړي، او بیا له الله نه بخښنه وغواړي، او الله ورته بخښنه او عفو ونکړي[3].

---

(۱) مسلم ۱۷۲۹/۴ له عثمان بن ابي العاص ﷺ نه روایت کړیدی، او په هغه کي داسي راغلي دي: ما همداسي وکړه، نو الله ﷻ هغه له ما نه لیري کړه.

(۲) صحیح ابن حبان ۲۴۲۷ نمبر حدیث (موارد)، ابن السني ۳۵۱ نمبر حدیث، او حافظ وایي: دا حدیث صحیح دی. او عبد القادر الأرناؤوط هم هغه د نووي د اذکارو په تحقیق ص۱۰٦ کي هغه صحیح بللی دی.

(۳) ابو داود ۸٦/۲، ترمذي ۲۷۵/۲، او الباني په صحیح ابي داود ۲۸۳/۱ کي هغه صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۵- د شیطان او د هغه د وسوسو د لیري کولو دعاګاني

۱۴۱- په الله ﷻ سره له شیطان نه پناه غوښتل[(۱)].

۱۴۲- آذان کول[(۲)].

۱۴۳- ذکر کول، او د قرآن تلاوت کول[(۳)].

۴۶- کله چي یي د خوښي خلاف کار پیښ شي، او یا له کوم کار نه عاجز شي، داسي به وایي

۱٤٤- «قَدَّرَ اللهُ وما شاءَ فَعَلَ»[(٤)].

---

(۱) ابـــو داود ۱/۲۰٦، ترمذي، صحیح الترمذي ۱/۷۷، او د المؤمنون سورت، ۹۸-۹۹ آیتونه دي وکتل شي.

(۲) مسلم ۱/۲۹۱، بخاري ۱/۱۵۱.

(۳) (پیغمبر ﷺ فرمایي) خپلو کورونو څخه هدیرې* مه جوړوی، شیطان له هغه کور نه تښتي چي په هغه کي د بقرې سورت ویل کیږي.
مســـلم ۱/۵۳۹. او له هغـــو شـــیانو نه چي شیطان شړي* او لیري کوي یي د سهار او ماښام اذکـــار، د ووده کیدلو او ویښیدلو اذکار، او کور او مسجد ته ننوتلو او له هغه نه وتلو اذکار، او نـــور شـــرعي اذکـــار لکه آیت الکرسي د خوب په وخت کي، د بقرې د سورت آخیرني دوه آیـــتونه. او څـــوک چي «لا إله إلا الله وحده لا شریك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شـــيء قديـــر» ســـل ځلي ووايي، نو دا به په هغه تولـه ورځ کي دده لپاره له شیطان نه د ساتلو وسیله وي. او همدارنګه آذان هم شیطان شړي او لرې کوي یي.

(٤) (پیغمـــبر ﷺ فرمایي) قوي مسلمان له کمزوري مسلمان نه الله ته زیات غوره* دی، او په دواړو کـــي خـــیر شته، په هغه څه حرص او کوښښ وکړه چي تاته ګټه لري، او له الله ﷻ نه مرسته وغـــواړه، او مه عاجزه کیږه، او که یو څه درته پیښ شي، نو داسي مه وایه: چي که داسي مي کـــړي وای، نـــو داسي به شوي وای، بلکه داسي ووایه: چي الله ﷻ (همدا زما) په تقدیر کي لیکـــلي وه، او څه یي چي وغوښتل ویي کړل، ځکه «لَوْ» (یعني: «که چیرې» کلمه استعمالول =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله (دا كار) په ازلي تقدير كې (همداسې) ليكلى وو، او څنګه چې يې وغوښتل هماغسې يې وكړل.

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مباركي وركول، او د هغې جواب

١٤٥ - «بَــارَكَ اللهُ لَــكَ في الموهُــوب لكَ، وشَكَرتَ الواهِــبَ، وبَلَغَ أَشُدَّهُ، ورُزِقْتَ بِرَّهُ»، ويردّ عليه المُهَنَّأُ فيقول: «بَــارَكَ اللهُ لَــكَ وبارَكَ عليكَ، وجزاكَ اللهُ خيراً، ورَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وأَجْزَلَ ثَوابَكَ»[(١)].

۞ الله دې ستا په دركړل شوي (ماشوم) كې بركت واچوي، او (د هغـــه) د وركوونكـــي شكر اداء كړې، او ماشوم دې خپل قوت او ځواني ته ورسيږي، او د هغه نيكي* دې په نصيب شه.

او د ماشوم مور او پلار به په جواب كې داسې وايي: الله دې تا ته بركت دركړي، او پر تا دې بركت كښيږدي، او الله دې تا ته نيكه جزا (ثواب) دركړي، او همداسې ماشوم دې در په برخه* كړي، او ثواب دې تا ته زيات كړي.

او ويل) دشيطان كارونو ته لاره* خلاصوي*. مسلم ۲۰۵۲/۴.

(١) الاذكار د نووي ليكنه ص۳۴۹، صحيح الاذكار د سليم الهلالي ليكنه ۷۱۳/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٨- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

١٤٦- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لاَمَّةٍ»[١].

۞ رسول الله ﷺ به د حَسَن او حُسين لپاره پناه غوښتله، او داسي بــه يې ويل[٢]: ستاسو دواړو لپاره زه د الله په كامل كلام سره له هر شــيطان، او زهرناك (حيوان) نه، او له هري آفت او ضرر رسونكي ستركي نه پناه غواړم.

٤٩- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا

١٤٧-١- «لا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[٣].

۞ ښــه پروا نشته، ان شاء الله (دا بيماري به ستا د ګناهونو) د پاكوالي سبب به وي.

١٤٨-٢- «أَسْــأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيَكَ» [سبع مرات][٤].

---

(١) بخاري ١١٩/٤، له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت كړيدی.

(٢) يعني د هغوی د حفاظت لپاره به يې دا دعا كوله.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠/١١٨).

(٤) (پيغمــبر ﷺ فــرمايي) داســي مريض به نه وي چي اجل يې نه وي راغلی، او يو مسلمان بنده يې پوښتني ته راشي او دا (پورتنی) دعا اووه ځلي ووايي، مګر دا چي روغ به شي. ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٢/٢١٠، صحيح الجامع ٥/١٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ له هغه لوی او عظمت والا الله نه سوال کوم چې د لوی عرش څښتن دی، چې تا لره شفا او روغتيا درکړي. [اووه ځلې]

۵۰- د بيمار* د پوښتنې کولو فضيلت

۱۴۹- قال ﷺ: «إذا عادَ الرجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ»(۱).

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: کله چې يو سړی د خپل (بيمار) مسلمان ورور پوښتنې ته ورځي، نو دی د جنت په ميوو کې روان وي تر څو چې کښيني*، کله چې کښيني نو په رحمت کې پټ شي، که (دا وخت) سهار* وي نو اويا زره ملائکې* به ده ته دعا کوي، تر څو چې ماښام* کيږي، او که (دا وخت) ماښام وي، نو اويا زره ملائکې به ده ته دعا کوي تر څو چې سهار کيږي.

۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا

۱۵۰-۱- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ

(۱) تـرمذي، ابـن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ۱/۲۴۴، صحيح الترمذي ۱/۲۸۶، او احمد شاکر هغه صحيح بللې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَعْلَى»[(١)].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او د لوړ مقام والا پيغمبرانو سره مي يو ځاى کړې.

١٥١-٢- جَعلَ النبيُّ ﷺ عندَ مَوته يُدْخل يَدَيْه في الْمَاء فَيَمْسَـحُ بهمَـا وَجْهَـه ويَقُول : «لاَ إِلَه إلاَّ اللَّه، إِنَّ لِلْمَوْت لَسَكَرَات»[(٢)].

۞ پيغمبر ﷺ د خپل مرګ په وخت کي خپل لاسونه په اوبو کـي وهل او بيا به يې خپل مخ په هغه مسه* کاوه، او ويل به يې: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، په رښتيا سره چي مرګ ډيري سختى لري.

١٥٢-٣- «لاَ إِلَـهَ إلاّ اللَّـهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْـدَهُ، لاَ إِلَـهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ لَهُ الْمُلْـكُ وَلَـهُ الْحَمْـدُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ بِاللَّه»[(٣)].

---

(١) بخاري ١٠/٧، مسلم ١٨٩٣/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٤٤/٨) او په هغه کي د مسواک ذکر هم شويدى.

(٣) تـرمذي، ابن ماجه، او الباني هغه صحيح بللى دى، صحيح الترمذي ١٥٢/٣، صحيح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الله ډير لوی دی، بيله يو الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه لره ټولواکي ده، هغه لره پوره غوره ستاينه ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او نشته طاقت او قوت (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) د يو الله په مدد او توفيق سره.

۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته يادونه

۱۵۳- (پيغمبر ﷺ فرمايي) د چا چي آخري خبره «لا إله إلا الله» وي، نو جنت ته به داخل شي[۱].

۵۳- چا ته چي مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا

۱۵۴- «إِنَّـا لِلَّـهِ وَإِنَّـا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللهمّ أْجُرْنِي في مُصيبَتي، وأَخْلِفْ لي خَيراً منها»[۲].

۞ بي شکه چي مونږ الله لره يو، او هغه ته ورتلونکي يو، اې الله ما ته زما په مصيبت کي اجر راکړې، او د هغه په بدل کي ما ته له هغه نه ښه راکړې.

---

(۱) ابو داود ۳/۱۹۰، صحيح الجامع ۵/۴۳۲.
(۲) مسلم ۲/۶۳۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا

١٥٥- «اللَّهُـمَّ اغْفِـرْ لِفُلَانٍ (باسمه) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّـينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»[(١)].

۞ اې الله! و فلانکـي (نوم به يې واخلي) ته بخښنه وکړې او د هدايـت شويو کسانو په جمله کې يې درجه لوړه کړې، او د هغه باز مـانده ګانو لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسې، او مونږ او ده ته بخښـنه وکړې اې د مخلوقاتو پروردګاره! او قبر يې ورته پراخ، او روښانه* کړې.

۵۵- مړي ته په جنازه کې دعا

١٥٦-١- «اللَّهُـمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِـنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَـيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»[(٢)].

۞ اې الله! ده ته بخښنه وکړې او رحم پر* وکړې، او عافيت

---

(١) مسلم ٢/٦٣٤.

(٢) مسلم ٢/٦٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورله ورکړې، او عفوه ورته وکړې، او غوره میلمستیا یې وکړې، او د داخلیدو ځای یې پراخه کړې، او په اوبو او واوره او ږلۍ سره یې ووینځې، او له ګناهونو نه یې داسي پاک کړې لکه څنګه چې دي سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړیده، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ، او له ښځي نه یې غوره ښځه ورکړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

۱۵۷-۲- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلاَمِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلاَ تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»[1].

۞ اې الله، زمونږ ژوندي ته، او مړي ته، او حاضر ته، او غائب ته، او واړه ته، او لوی ته ، او نر ته، او ښځي ته بخښنه وکړې، اې الله! له مونږ نه چې چا ته ژوند ورکړي، نو د اسلام سره ژوند ورکړه، او له مونږ نه چې چا ته مرګ راولې، نو له ایمان سره یې مړ کړې، اې الله! د دې مـــړي له اجر نه مو مه محرومه وې، او له هغه نه وروسته مو مه

(۱) ابن ماجه ۱/۴۸۰، احمد ۲/۳۶۸، صحیح ابن ماجه ۱/۲۵۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمراه* کوې.

١٥٨-٣- «اللَّهُـــمَّ إنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنَ في ذمَّتكَ وَحَبْلِ جـــوَارِكَ، فَقِـــه منْ فتْنَة الْقَبْرِ وَعَذَاب النَّار، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(١).

۞ اې الله! په رښتيا سره فلانکی د فلانکي زوی ستا په حفظ او ستا په پناه کې دی، نو د قبر له ازمايش نه، او د دوزخ* له عذاب نه يې وساتې، او ته د وفا او پيمان څښتن* يې، نو هغه ته بخښنه وکړې، او رحم پر* وکړې، بيشکه ته بخښونکی يې حده مهربان يې.

١٥٩-٤- «اللَّهُـــمَّ عَـــبْدُك، وَابْـــنُ أَمَتك، احْتَاجَ إلَى رَحْمَـــتك، وَأَنْـــتَ غَـــنيٌّ عَنْ عَذَابه، إنْ كَانَ مُحْسناً فَزِدْ في حَسَنَاته، وَإنْ كَانَ مُسيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»(٢).

۞ الهـــي! ستا بنده، او ستا د مينځې* زوی دی، ستا رحمت ته محتاج دی، او ته ده ته عذاب ورکولو نه بې نيازه* يې، که نيک عمله وي نـــو نيکی يې نوري هم زياتي کړې، او که ګنهګاره وي نو عفوه ورته وکړې.

(١) ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ١/٢٥١، ابو داو ٣/٢١١.

(٢) حـــاکم ١/٣٥٩، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، احکام الجنائز د الباني ليکنه ص١٢٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا

۱٦۰-۱- «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»[۱].

❁ الهي! د قبر له عذاب نه يې وساتې.

[وإن قال] «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وذُخْراً لوالديه، وشَفيعاً مُجَاباً، اللهمّ ثَقِّلْ به مَوَازينَهُما وأَعْظِمْ به أُجُورَهما، وأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ المُؤْمنينَ، واجعَلْهُ في كَفالة إبراهيمَ، وَقِه برَحْمَتِكَ عذَابَ الجَحيم، وأَبْدِلْهُ، داراً خيراً من دارِه، وأهلاً خيراً من أهله، اللهمّ اغْفِرْ لأَسْلافِنا، وأَفراطِنا، ومَنْ سَبَقَنا بالإيمانِ» [فحسَنٌ][۲].

[او که دا دعا ووايې نو بهتره به وي:]

الهي! ته يې د خپل مور او پلار لپاره مخکښ* او ذخيره، او د قبول شوي شفاعت خاوند وګرځوې، الهي! د ده په ذريعه يې د مور او پلار (د اعمالو) تلې* درنې کړې، او اجرونه يې زيات کړې، او له نيکو

---

(۱) سعيد بن المسيب وايي: په ابو هريره پسې مې پر يوه ماشوم باندي (د جنازې) لمونځ وکړ، چې هيڅ ګناه يې نه وه کړې، او وامې وريده چې ويل يې:... باقي حديث.
مالک په موطا ۲۸۸/۱ کي، ابن ابي شيبه په مصنف ۲۱۷/۳، او بيهقي ۹/۴ روايت کړيدی، او شعيب الأرنؤوط د شرح السنة للبغوي په تحقيق ۳۵۷/۵ کي د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(۲) المغني د ابن قدامه ۴۱٦/۳، الدروس المهمة لعامة الأمة د علامه عبد العزيز بن باز رحمت الله عليه ليکنه ص۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره يې يو ځاى كړې، او د ابراهيم ﷺ په ضمانت كې يې وګرځوې، او په خپل رحمت سره يې د دوزخ له عذاب نه وساتې، او (د دنيا) له كور نه غوره كور، او له كورنى نه يې غوره كورنى وركړې، الهي! و هغو كسانو ته بخښنه وكړې چې له مونږ نه مخكې تللي دي، او كوم چې له مونږ نه مخكې مومنان تير شوي دي.

١٦١-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً»(١).

۞ الهـــي! تـــه يـــې زمونږ لپاره مخكبش*، او اجر (جوړونكى) وګرځوې.

٥٧- د تعزيت دعا

١٦٢- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»(٢).

[وإن قـــال] «أَعْظَـــمَ اللهُ أَجْرَكَ، وأَحْسَنَ عَزاءَكَ، وغَفَرَ لِمَيِّتِكَ» [فحسن](٣).

---

(١) حسن (بصري) به پر ماشوم د فاتحې سورت لوست، او ويل به يې:... باقي حديث. بغوي په شرح السنة ٥/٣٥٧ كې، عبد الرزاق په مصنف كې په ٦٥٨٨ نمبر حديث كـــې، او بخـــاري پـــه كتاب الجنائز كې مُعَلَّق روايت كړيدى، ٦٥ باب قراءة فاتحة الكتاب على الجنازة ٢/١١٣.

(٢) بخاري ٢/٨٠، مسلم ٢/٦٣٦.

(٣) الاذكار د نووي ليكنه ص١٢٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله لــره دي څــه چې يې واخيستل، او هغه لره دي څه چې ورکوي، او هر څه دده په نزد تر ټاکلي* نيټې* پوري دي... او ښايي چې صبر وکړې او (له الله ﷻ) نه ثواب وغواړې.

[او که دا ووايي نو بهتره به وي:]

الله دي تا لره لوی اجر درکړي، او تا لره دي ښه تسلي درکړي، او ستا مړي ته دي بخښنه وکړي.

۵۸- د مړي ښخولو وخت کي دعا

۱۶۳- «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»[(۱)].

۞ د الله په نوم سره، او د پيغمبر ﷺ په سنت سره (يې ښخوو).

۵۹- د مړي ښخولو* وروسته دعا

۱۶٤- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ له، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»[(۲)].

۞ الهي! هغه ته بخښنه وکړې، الهي! ته يې (په سوال وجواب کي) ثابت قدمه لرې.

---

(۱) ابــو داود ۳/۳۱۴ په صحيح سند سره، او احمد په دي لفظ سره: «بسم الله وعلی ملة رسول الله» په صحيح سند روايت کړيدی.

(۲) پيغمــبر ﷺ به چې کله د مړي له ښخولو نه فارغ شو، نو په قبر به يې ودريد، او ويل به يې: خپل ورور تــه (له الله نه) بخښنه وغواړی، او د هغه لپاره (په سوال وجواب کي) د ثابت قدمی دعا وکړی، ځکه له هغه نه همدا اوس پوښتنه کيږي.

ابو داود ۳/۳۱۵، حاکم ۱/۳۷۰، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠- د قبرونو د زيارت كولو دعا

١٦٥- «السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»[١].

۞ اې ددې ځايونو اوسېدونكو مومنانو او مسلمانانو! پر تاسو دې سلام وي، او ان شاء الله مونږ هم په تاسو پسې يو، او الله جل جلاله دې زمونږ په مخكينيو او وروستنيو رحم وكړي، زه ځان لره او تاسو لره له الله جل جلاله نه عافيت غواړم.

٦١- د باد (سيلۍ) الوتلو په وخت دعا

١٦٦-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»[٢].

۞ الهي! له تا نه د دې (باد) د خير سوال كوم، او له شر نه يې په تا سره پناه غواړم.

١٦٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا

---

(١) مسلم ٢/٦٧١، ابن ماجه په پورتني الفاظو سره ١/٤٩٤ له بريده رضي الله عنه نه روايت كړيدى، او د مربع قوسونو په مينځ كې عبارت د مسلم ٢/٦٧١ روايت دى له عائشه رضي الله عنها نه.

(٢) ابو داود ٤/٣٢٦، ابن ماجه ٢/١٢٢٨، صحيح ابن ماجه ٢/٣٠٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

أُرْسِلَتْ بِهِ»[۱].

۞ الهي! زه له تا نه د دې (باد) د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال در نه کوم چې په هغه کې دی، او کوم خير چې له ځان سره يې راوړی دی، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه څه له شر نه چې په هغه کې دی، او له هغه شر نه چې له ځان سره يې راوړی دی.

۶۳- د تالندي* دعا

۱۶۸- «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»[۲].

۞ پاک دی هغه ذات چې تالنده* او ملائکې د هغه له ويرې نه د هغه حمد او ثنا او تسبيح وايي.

۶۳- د استسقاء* لپاره څو دعاګانې

۱۶۹-۱- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ»[۳].

---

(۱) مسلم ۶۱۶/۲، بخاري ۷۶/۴.

(۲) عبد الله بن الزبير ﷺ چې به کله د تالندي* آواز واوريده، نو خبري به يې بندي کړې، او ويل به يې:.. باقي حديث.

موطا ۹۹۲/۲، او الباني وايي: (ددې حديث) اسناد صحيح او موقوف دی.

(۳) ابو داود ۳۰۳/۱، او الباني په صحيح ابي داود ۲۱۶/۱ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پر مونږ باران وه وروې، نجات ورکونکی، مزه دار، وابنه شنه کونکی، فائده رسونکی، ضرر نه رسونکی، ژر کیدونکی، نه ځنډیدونکی.

١٧٠-٢- «اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا»(١).

۞ الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې.

١٧١-٣- «اللَّهُـــمَّ اسْـــقِ عِـــبَادَكَ، وَبَهائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»(٢).

۞ الهي! خپل بنده ګان، او خپل څاروي* خړوب کړه، او خپل رحمت خپور کړه، او خپل مړ ښار ژوندی کړه.

٦۴- د باران اوریدو په وخت کي دعا

١٧٢- «اللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً»(٣).

۞ الهي! د خير او فائدې باران (يې كړې).

٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا

١٧٣- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»(٤).

---

(١) بخاري ٢٢۴/١، مسلم ٦١٣/٢.

(٢) ابو داود ٣٠٥/١، او الباني په صحيح ابي داود ٢١٨/١ هغه حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ٥١٨/٢).

(۴) بخاري ٢٠٥/١، مسلم ٨٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله ﷻ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران وه ورید.

٦٦- د آسمان شين کېدو دعا

۱۷۴- «اللَّهُـــمَّ حَوَالَيْـــنَا وَلاَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»(۱).

۞ الهـــي! زمونږ په شاوخوا (يې وه وروه)، او نه پر مونږ باندي، الهـــي! پـــر غرو رغونو او د خوړونو په مينځونو، او د ونو شنه کېدلو ځايونو کي يې وه وروه.

٦٧- د نوي مياشتي ليدو دعا

۱۷۵- «اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّهُمَّ أَهلَّهُ عَلَيْنَا بالأَمْنِ وَالإِيمَانِ، وَالسَّـــلاَمَةِ وَالإِسْـــلاَمِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»(۲).

۞ الله ﷻ ډيـــر لوى دى، الهي! ته دغه (نوې مياشت) پر مونږ باندي راوخيژوه، له امن او ايمان سره، او له سلامتيا او اسلام سره، او له توفيق سره وهغه څه ته چي ته يې خوښوې.

(اې مياشتي!) زمونږ او ستا پروردګار الله دى.

٦٨- د روژه ماتي په وخت کي دعا

۱۷٦-۱- «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

(۱) بخاري ۱/۲۲۴، مسلم ۲/٦۱۴.

(۲) ترمذي ۵/۵۰۴، دارمي په څېلو الفاظو سره ۱/۳۳٦، صحيح الترمذي ۳/۱۵۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[١].

۞ تنده ولاړه*، او رګونه لانده* شول، او كه الله ﷻ وغواړي اجر حاصل شوى دى.

١٧٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»[٢].

۞ الهـــي! زه ستا په هغه رحمت سره چې هر څه ته رسيدونکی دى، له تا نه سوال کوم چې ماته بخښنه وکړې.

٦٩- د ډوډى خوړلو نه مخکې دعا

١٧٨-١- (پيغمـــبر ﷺ فـــرمايي) کله چې له تاسو نه څوک خوراک کوي، نو «بِسمِ الله» دې ووايي، او كه يې په (د خوراک) په اول كـــې (بسم الله) هير شول، نو داسې دې ووايي: «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ» يعني: په اول او آخر كې د الله ﷻ په نامه (سره خوراک کوم)[٣].

١٧٩-٢- «مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

---

(١) ابو داود ٣٠٦/٢ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٢٠٩/۴.

(٢) ابـــن ماجـــه ٥٥٧/١، له عـــبد الله بن عمرو ﷺ د دعاګانو نه يې روايت کړيدی، او حافظ د الاذكار په تخريج کې هغه حَسَن بللی دی، شرح الاذكار ٣۴٢/۴.

(٣) ابو داود ٣۴٧/٣، ترمذي ٢٨٨/۴، صحيح الترمذي ١٦٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فيه، وَأَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَناً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ» (١).

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا ته چې الله ﷻ خواړه ورکړي (٢)، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته پدې (خواړو*) کې برکت واچوې، او له هغه نه ښه (خواړه) راکړې.

او په چا چې الله ﷻ شودې* وڅښي*، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته په هغه کې برکت واچوې، او مونږ ته نور هم زيات راکړې.

۷۰- له خوراک نه وروسته دعا

۱۸۰-۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ» (٣).

۞ ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چې په ما يې دا خواړه* وخوړل، او هغه يې پرته زما د کوم توان او طاقت نه ما ته راکړل (٤).

۱۸۱-۲- «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْداً كَثِيراً، طَيِّباً، مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ، وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا» (٥).

---

(١) ترمذي ٥/٥٠٦، صحيح الترمذي ٣/١٥٨.

(٢) يعني: خوراک وکړي، يا څه وخوري.(ژباړن)

(٣) بيله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٣/١٥٩.

(٤) يعني: بيله کوم تکليف او ستړيا نه يې په ډيره آساني سره ما ته راکړه.(ژباړن)

(٥) بخاري ٦/٢١٤، ترمذي په خپلو الفاظو سره ٥/٥٠٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ تولـــــه غوره ستاينه الله لره ده، ستاينه ډيره زياته، پاکه، او با برکته، نه پوره کيدونکې، او نه پريښودونکې، او له هغه نه نه مُستغني* کيدونکې ستاينه، اې زمونږ پروردګاره!.

٧١- کوربه ته د ميلمه دعا

١٨٢- «اللّٰهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»(١).

۞ الهي! تا چې دوی ته څه ورکړي په هغه کې برکت واچوې، او هغوی ته بخښنه وکړې، او پر ورحميږې.

٧٢- څوک چې په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو اراده وکړي، هغه ته دعا

١٨٣- «اللّٰهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»(٢).

۞ الهي! ته خواړه ورکړه هغه چا ته چې ما ته يې خواړه را کړه، او څړوب کړه* هغه څوک چې زه يې څړوب کړم.

٧٣- د چا په کور کې د روژه مات په وخت کې دعا

١٨٤- «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الأَبْرَارُ،

---

(١) مسلم ٣/١٦١٥.

(٢) مسلم ٣/١٢٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ»[(۱)].

۞ تاسو کره دي روژه دار* روژه ماته کړي، او ستا ډوډۍ دي نيکان* وخوري، او ملائکي دي درته دعا وکړي.

۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي

۱۸۵- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک دعوت شي، نو دعوت دي قبول کړي، که يې روژه وه، نو دعا دي (ورته) وکړي، او که يې روژه نه وه، نو ډوډۍ دي وخوري[(۲)].

۷۵- کله چي روژه دار ته څوک بکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي

۱۸۶- زه روژه يم، زه روژه يم[(۳)].

۷۶- د اولنۍ ميوې ليدو دعا

۱۸۷- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا،

---

(۱) ابو داود ۳/۳٦۷، ابن ماجه ۱/۵۵٦، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۹٦-۲۹۸ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او دا خبره يې په صراحت کړيده چي پيمغبر ﷺ به کله د کوم کوروال سره روژه ماته کړه دا به يې ويل. او الباني په صحيح ابي داود ۲/۷۳۰ کي هغه صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۲/۱۰۵۴.

(۳) بخاري (فتح الباري ۴/۱۰۳)، مسلم ۲/۸۰٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»[١].

۞ الهي! زمونږ په ميوه کي راته برکت واچوې، او زمونږ په ښار کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «مُدّ» کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «صاع»[٢] کي راته برکت واچوې.

۷۷- د ترَچيدلو* دعا

۱۸۸- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک وترَچيږي*، نو ودي وايي: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» يعني: ټوله غوره ستاينه الله لره ده، او هغه بل کس او ملګرى به ورته وايي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» يعني: الله ﷻ دي پــر تا رحم وکړي، چي کله يې «يرحمک الله» وويل، نو (هغه بل به ورتــه) وايي: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٣] يعني: الله دي تا ته هدايت وکړي، او الله دي ستا احوال او کار سم کړي.

۷۸- کله چي کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي

۱۸۹- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٤].

۞ الله دي تاســـو ته هدايت وکړي، او الله دي ستاسو احوال او

---

(١) مسلم ٢/١٠٠٠.

(٢) صاع د وزن يوه پيمانه ده، او مُد يې څلورمه حصه ده.(ژباړن)

(٣) بخاري ١٢٥/٧.

(٤) ترمذي ٨٢/٥، احمد ٤٠٠/٤، ابو داود ٣٠٨/٤، صحيح الترمذي ٣٥٤/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار سم کړي.

۷۹- واده کونکي ته دعا

۱۹۰- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»[۱].

۞ الله دي تا لره برکت درکړي، او پر تا دي برکت وکړي، او تاسو دواړه دي په خیر سره یو ځای کړي.

۸۰- د واده کولو او سوَرلی* اخیستلو دعا

۱۹۱- «إِذَا تَــزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذا اشْتَرَى خَادِماً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِــكَ مِــنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيرًا فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ: مِثْلَ ذَلِكَ»[۲].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمایي) کله چي له تاسو نه څوک له یوې ښځي سره واده وکړي، او یا مریی* واخلي، نو داسي به وایي: الهي! زه له تا نه ددې د خــیر سوال کوم، او د هغه څه د خیر سوال درنه کوم په کوم چي تا هغه پیدا کړیده، او پناه غواړم په تا سره ددې له شر نه، او له هغه شر نه په کوم چي تا هغه پیدا کړیده.

---

(۱) بیله نسائي نه نورو اصحاب السنن روایت کړیدی، صحیح الترمذي ۱/۳۱٦.

(۲) ابو داود ۲/۲۴۸، ابن ماجه ۱/٦۱۷، صحیح ابن ماجه ۱/۳۲۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او چـــي كلـــه اوبن واخـــلي نو د بوک* څوکه به يې نيسي او مخكينى دعا به وكړي.

٨١- خپلي ښځي سره كوروالى* نه مخكي دعا

١٩٢- «باسْـــمِ اللَّـــهِ، اللَّهُـــمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»(١).

۞ د الله پـــه نوم (كوروالى* كوم)، الهي! ته مو له شيطان نه ليري كـــړې، او شيطان (زمونږ) له هغه (اولاد) نه ليري كړې چي تا مونږ ته راكړيدى.

٨٢- د قهر او غوسي په وخت دعا

١٩٣- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(٢).

۞ زه په الله سره له رټل شوي شيطان نه پناه غواړم.

٨٣- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا

١٩٤- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاَكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»(٣).

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چي زه يې ساتلى يم له هغه

---

(١) بخاري ١٤١/٦، مسلم ١٠٢٨/٢.

(٢) بخاري ٩٩/٧، مسلم ٢٠١٥/٤.

(٣) ترمذي ٤٩٣/٥، ٤٩٤/٥، صحيح الترمذي ١٥٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځه نه چي ته يې پرې اخته کړي يې، او ما ته يې پر خپلو ډېرو مخلوقاتو فضيلت او غوره والی راکړيدی.

۸۴- د مجلس دعا

۱۹۵- عَـــنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»(۱).

۞ له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چي وايي: پيغمبر ﷺ بــه پــه يــوه مجلس کي په شمار سل ځلي دا (دعا) ويله: ای ځما پروردګاره! بخښنه راته وکړې، او توبه مي قبوله کړې، په رښتيا سره چي ته ښه توبه قبلونکی، ډېر بخښونکی يې.

۸۵- د مجلس کفاره*

۱۹۶- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۲).

---

(۱) تــرمذي او نورو روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، صحيح ابن ماجه ۳۲۱/۲ او الفاظ د ترمذي دي.

(۲) اصــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، او له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چــي وايي: پيغمبر ﷺ کله چي به په يو مجلس کي کښيناسته، او يا قرآن به يې لوسته، او يا لمونځ به يې کاوه، نو د هغه نه وروسته به يې (هميشه) دغه (پورتني) کلمات لوستل.. باقي حديث. نســائي په «عمل اليوم والليلة» ۳۰۸ نمبر حديث کي، احمد ۷۷/۶ روايت کړيدی، او دکتور =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پـــه پاکۍ سره يادوو تا، او پوره ستاينه کوو ستا، زه شاهدي* ورکوم، چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه کوم.

٨٦- څوک چي چا ته ووايي: «غفر الله لك»[(١)] نو هغه ته به داسي وايي

١٩٧ – «وَلَكَ»[(٢)].

۞ او تا ته دي هم (الله بخښنه وکړي).

٨٧- څوک چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا

١٩٩ – «جَزَاكَ اللهُ خَيراً»[(٣)].

۞ الله دي تا لره خير (او نيک اجر) درکړي.

٨٨- په څه چي د دجال (له فتني) نه ځان ساتلی شي

١٩٩- (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا چي د کهف د سورت اولني لس آياتونه ياد کړل، له دجال نه به وژغورل* شي[(٤)].

فاروق حماده د «عمل اليوم والليلة» په تحقيق ص٢٧٣ کي هغه صحيح بللی دی.

(١) ترجمه: الله دي تا ته بخښنه وکړي.(ژباړن)

(٢) احمـــد ٥/٨٢، نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٢١٨، ٤٢١ نمبر حديث، د دکتور فاروق حماده تحقيق کي روايت کړيدی.

(٣) ترمذي ٢٠٣٥ نمبر حديث، صحيح الجامع ٦٢٤٤، صحيح الترمذي ٢/٢٠٠.

(٤) مسلـــم ١/٥٥٥، او پـــه بـــل روايت ١/٥٥٦ کي د کهف دسورت آخري (لس) آيتونه ښودل شويدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او (همدارنګه) په هر لمانځه کي د وروستي ناستي د «التحيات» نه وروسته په الله سره د دجال له فتني نه پناه غوښتل[۱].

۸۹- څوک چي چا ته ووايي: «إنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»[۲]. هغه ته به داسي وايي

۲۰۰- «أَحَبَّكَ الّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»[۳].

۞ هغــه ذات دي در سره محبت وکړي چي تا د هغه لپاره زما سره محبت کړيدی.

۹۰- څوک چي خپل مال تا ته وړاندي کړي، هغه ته دعا

۲۰۱- «بَارَكَ اللّٰهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»[٤].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي.

۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا

۲۰۲- «بَـارَكَ اللّٰـهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ»[٥].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي، په رښتيا

(۱) ددي کتاب ۵۵ نمبر حديث، او ۵٦ نمبر حديث دي وکتل شي.

(۲) يعني: زه درسره د الله لپاره محبت لرم.(ژباړن)

(۳) ابو داود ۳۳۳/۴، او الباني په صحيح سنن ابي داود ۹٦۵/۳ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٤) بخاري (فتح الباري ۸۸/۴).

(٥) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص ۳۰۰، ابن ماجه ۸۰۹/۲، صحيح ابن ماجه ۵۵/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي د قرض بدله په ستاينه او اداينه سره وي.

۹۲- له شرك نه د ويري* دعا

٢٠٣- «اللَّهُـمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لاَ أَعْلَمُ»[٢].

۞ الهـــي! زه په تا سره پناه غواړم لدينه چي زه په پوهه ستا سره شريک جوړ کړم، او بخښنه غواړم له هغه (شرک) نه چي زه پرې نه پوهيږم.

۹۳- هغه چا ته دعا چي تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فيكَ»[٢]

٢٠٤- «وَفِيْكَ بَارَكَ اللهُ»[٣].

۞ او الله دي په تا کي هم برکت واچوي.

۹۴- د بد شګومن* بد ګڼلو دعا

٢٠٥- «اللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاّ طَيْرُك، وَلاَ خَيْرَ إِلاّ خَيْرُك، وَلاَ إِلَه غَيْرُك»[٤].

---

(١) احمـــد ٤٠٣/٤ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٢٣٣/٣، صحيح الترغيب والترهيب د الباني ليکنه ١٩/١.

(٢) يعني: الله دي په تا کي برکت واچوي.(ژباړن)

(٣) ابـــن السـنـي ص١٣٨، ٢٧٨ نمـبر حديث، الوابل الصيب د ابن القيم ليکنه ص٣٠٤، د بشير محمد عيون تحقيق.

(٤) احمـــد ٢٢٠/٢، ابن السني ٢٩٢ نمبر حديث، او الباني په الأحاديث الصحيحة ٥٤/٣، ١٠٦٥
=

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! بد شګومي* يوازي ستا لخوا نه (او ستا په حکم سره) ده، او خير ټول ستا لخوا نه دی، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۹۵- د سپريدو دعا

۲۰۶- «بسم الله، الحمدُ لله ﴿سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ الحمدُ لله، الحمدُ لله، الحمدُ لله، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللهمّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسَي فَاغْفِرْ لِي فإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاّ أَنْتَ»[۱].

۞ د الله په نوم سره (سپريږم)، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سپرلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، او بيشکه مونږ خپل پروردګار ته هرومرو بيرته تلونکي يو، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، په پاکي سره يادوو تا اې الله، ما پر خپل ځان زياتی* کړيدی،

نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.
او نيک فالي د پيغمبر ﷺ خوښيدله، او چي کله به يې له کوم سړي نه ښه خبره واوريده، او خوښه به يې شوه، نو داسي به يې ويل: ستا نيک فال مو ستا له خولې نه واخيست. ابو داود، احمد، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۲/۳۶۳ کي هغه د ابو الشيخ په حواله په «أخلاق النبي ﷺ» ص۲۷۰ کي صحيح بللی دی.

(۱) ابو داود ۳/۳۴، ترمذي ۵/۵۰۱، صحيح الترمذي ۳/۱۵۶.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــو ماته بخښنه وکړې، چي په ربښتيا سره بيله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلای*.

٩٦- د سفر دعا

٢٠٧-«اللَّــهُ أَكْــبَرُ، اللَّــهُ أَكْــبَرُ، اللَّــهُ أَكْــبَرُ، ﴿سُــبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ في سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ في السَّفَرِ، وَالْخَليفَةُ في الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ في الْمَالِ وَالأَهْلِ» [وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ:] «آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»[١].

۞ الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله لره تولــه غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سورلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، الهي! مونږ پدې سفر کي لـــه تا نه د نيکۍ او پرهيزګارۍ، او دداسي عمل سوال کوو چي تا ته خوښ وي، الهي! ته مونږ ته دا سفر آسانه کړې، او اوږدوالی يې راته لنډ

(١) مسلم ٢/٩٩٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، الهي! ته په سفر کي ملګری، او په کور کي سرپرست يې، الهي! زه په تا سره پناه غواړم د سفر د سختي نه، او له خوار حالت نه، او مال او عيال ته له ناوړه* بيرته ستنيدو* نه.

او چي کله له سفر نه بيرته راستنيدونکی وي نو همدا دعا به وايي، او ورسره به دا هم وايي: بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، د خپل پروردګار ستايونکي* يو.

۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا

۲۰۸- «اللهمّ ربَّ السموات السبعِ وما أظْلَلْنَ، وربَّ الأَرَضِينَ السَّبعِ وما أَقْلَلْنَ، وربَّ الشَياطينِ وما أَضْلَلْنَ، وربَّ الرِّياحِ وما ذَرَيْنَ، أَسأَلُكَ خيرَ هذه القَرْيَة، وخيرَ أهلِها، وخيرَ ما فيها، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ شرِّها، وشرِّ أَهْلِها، وشرِّ ما فيها»(۱).

۞ الهي! د اوو آسمانونو او د هغو تر سيوري* لاندي (مخلوقاتو) پروردګاره!، او د اوو ځمکو او د هغو برسيره (مخلوقاتو) پروردګاره! او د شيطانانو او په هغوی سره ګمراه شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! او د بادونو* او په هغوی سره د الوُزَوَل شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! زه

---

(۱) حاكم ۲/۱۰۰، او هغه يې صحيح بللی دی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، ابن السني ۵۲۴ نمبر حديث، او حافظ د الاذکار په تخريج ۵/۱۵۴ کي هغه حَسَن بللی دی، او ابن باز وايي: نسائي هغه په حَسَن سند سره روايت کړيدی، تحفة الاخيار ص۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې كــلي خير، او د هغه د اوسيدونكو خير، او د هغه څه خير درنه غواړم كوم چې په هغه كې دي، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه د اوسيدونكو له شر نه، او د هغه څه له شر نه كوم چې په هغه كې دي.

٩٨- بازار ته ننوتلو دعا

٢٠٩- «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْـــدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[1].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، هغه لره ټولواكي او پوره غوره ستاينه ده، ژوند وركوي، او مرګ راولي، او هغه (هميشه) ژوندى دى، مرګ نلري، ټول خير دده په لاس كې دى، او هغه پر هر څه قادر دى.

٩٩- د سپرلۍ غورځيدو په وخت دعا

٢١٠- «بِسمِ اللهِ»[2].

۞ د الله په نوم سره.

(١) تــرمذي ٢٩١/٥، حاكم ٥٣٨/١، او الباني په صحيح ابن ماجه ١٢/٢، او په صحيح الترمذي ١٥٢/٣ كې هغه حَسَن بللى دى.

(٢) ابو داود ٢٩٦/٤، او الباني په صحيح ابي داود ٩٤١/٣ كې هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۰- د مسافر دعا مُقیم* ته

۲۱۱- «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»[(۱)].

۞ هغــه الله تــه دي سپارم، چي هغه ته سپارل شوي نه ضائع* کيږي.

۱۰۱- د مقيم* دعا مسافر ته

۲۱۲-۱- «اسْـــتَوْدِعْ اللَّـــهَ دِيـــنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»[(۲)].

۞ زه ســـتا ديـــن، او ستا امانت، او ستا د کارونو انجام* الله ته سپارم.

۲۱۳-۲- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»[(۳)].

۞ الله دي در ته د پرهيز گارۍ توښه درکړي، او الله دي ستا گناه وبخښي، او چيرته چي يې (الله دي) درته نيکي آسانه کړي.

۱۰۲- په سفر کي تکبير او تسبيح

۲۱٤- جابر ﷺ وايي: کله چي به پر لوړه ختو نو «اللَّهُ أَكْبَرُ»

---

(۱) احمد ۲/۴۰۳، ابن ماجه ۲/۹۴۳، صحيح ابن ماجه ۲/۱۳۳.

(۲) احمد ۲/۷، ترمذي ۵/۴۹۹، صحيح الترمذي ۲/۱۵۵.

(۳) ترمذي، صحيح الترمذي ۳/۱۵۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مو ويل، او كله چې به ښکته کېدو نو «سُبْحَانَ اللهِ» به مو ويل(١).

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا

٢١٥- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلائِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذاً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»(٢).

۞ الله لره (زمونږ) پر ستاينه، او پر مونږ باندې د هغه د ښو نعمتونو يو شاهد شاهدي ورکړه، اې پروردګاره! زمونږ مل* اوسه، او خپل (بې شـــماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) مونږ ته راکړه، پناه غوارم(٣) په الله سره (د دوږخ) له اور نه.

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځاى کې د کوزيدلو او ودريدلو دعا

٢١٦- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»(٤).

---

(١) بخاري (فتح الباري ١٥٣/٦).

(٢) مسلم ٢٠٧٦/٤، او د «سَمِعَ سامِعٌ» معنى داده: شاهدي ورکړه شاهدي ورکونکي پر ستاينه زمونــږ الله لره، او دده پر ښو نعمتونو او ابتلا باندې، او د «سَمَّعَ سامِعٌ» (د روايت) معنى داده: اوريدونکـــي زمـــا دا خبره نورو ته ورسوله، او دا بې خکه وويل تر څو د سهار په وخت ذکر او دعـــا کولو ته اشاره وکړي، او «رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا» معنى داده: مونږ (په خپل) حفظ او امـــان کې ونيسه، او ساته مو وکړه، او خپل بې شماره نعمتونه په خپل فضل سره مونږ ته راکړه، او له مونږ نه هر رنګه تکليف او ضرر ليرې کړه. شرح النووي ٣٩/١٧.

(٣) حال په معنى د مصدر دى، او (اعوذ) مقدر دى.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٠/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پــه بشپړ* کلام سره د هغه څه له شر نه پناه غواړم چي (الله) پیدا کړيدي.

۱۰۵- د سفر نه د ستنیدو دعا

۲۱۷- يُكَبِّرُ عَلى كُلِّ شَرَف ثَلاَثَ تَكْبِيرات، ثُمَّ يَقُولُ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَــى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ» (۱).

۞ پــر هر لوړ* ځای به درې ځلي «الله اکبر» وايي، او بيا به دا دعــا کــوي: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څــه قادر* دی، مونږ بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، يوازي د خپل پروردګار ستايونکي* يو، الله خپله وعده رښتونې* کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) مرسته يې وکړه، او په يوازي* يې (د کفارو) ډلو ته ماتې ورکړه.

۱۰۶- د خوشحالۍ او يا خواشينۍ کار پيښيدو په وخت کي دعا

۲۱۸- كَــانَ ﷺ إِذَا أَتَــاهُ الأَمرُ يَسُرُّهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّه

(۱) پيغمبر ﷺ به چي کله له کومي غزا او يا حج نه بيرته راغی نو دا اذکار به يې ويل.
بخاري ۱۶۳/۷، مسلم ۹۸۰/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الَّــذي بنعْمَــته تَتمُّ الصَّالحَاتُ»، وَإذَا أتاهُ الأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: «الْحَمْدُ للَّه عَلَى كُلِّ حَال»[١].

۞ پیغمبر ﷺ ته چي به کله خوشحالونکی کار مخي ته راغی، نو داسي به یې ویل: ټوله غوره ستاینه هغه الله لره ده چي په نعمت سره یې نیک کارونه سر ته رسیږي.

او چــي کله به ناخوښه کار ورته پېښ شو، نو داسي به یې ویل: ټوله غوره ستاینه الله لره ده په هر حال کي.

۱۰۷- پر پیغمبر ﷺ د درود ویلو فضیلت

۲۱۹-۱- قــال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْه بِهَا عَشْراً»[٢].

۞ پیغمبر ﷺ فرمایي: څوک چي پر ما یو درود ووایي، نو الله به پر هغه لس ځلي رحمت ولیږي.

۲۲۰-۲- وقــال ﷺ: «لاَ تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً، وصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُني حَيْثُ كُنْتُمْ»[٣].

---

(١) ابــن السني په «عمل اليوم والليلة» ١/٤٩٩ کي هغه روایت کړی، او صحیح بللی دی، او البانی هم په صحیح الجامع ٤/٢٠١ کي هغه صحیح بللی دی.

(٢) مسلم ١/٢٨٨.

(٣) ابــو داود ٢/٢١٨، احمد ٢/٣٦٧، او البانی په صحیح ابي داود ٢/٣٨٣ کي هغه صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او ﷺ فرمايي: زما قبر نه ميله مه جوړوی، او پر ما درود ووايې، ځکه ستاسو درود -هر چيري چي ياست- ما ته رسيږي.

۲۲۱–۳– وقال ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: بخيل* هغه دی، چي زه دده په وړاندي ياد شم، او پر ما درود ونه وايي.

۲۲۲–٤– وقال ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلاَئِكَةً فِي الأَرْضِ سَيَّاحِينَ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ»(۲).

۞ او ﷺ فرمايي: الله لره په ځمکه کي ګرځندويه* فربنتي* دي، چي زما د امت سلام ما ته رسوي.

۲۲۳–٥– وقال ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ»(۳).

۞ او فـــرمايي: هيڅوک پر ما سلام نه کوي، مګر الله ﷻ زما روح ما ته بيرته راکړي، تر څو د هغه د سلام جواب* ورکړم.

---

(۱) ترمذي ۵۵۱/۵ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۲۵/۳ صحيح الترمذي ۱۷۷/۳.

(۲) نسائي، حاکم ۴۲۱/۲، او الباني په صحيح النسائي ۲۷۴/۱ کي هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابـــو داود ۲۰۴۱ نمـــبر حديث، او الباني په صحيح ابي داود ۳۸۳/۱ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٠٨- سلام خپرول*

٢٢٤-١- قال ﷺ: «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَ لاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ»[١].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: جنت ته نشى تللاى تر څو مومنان نه شى، او مومنان نشى كيدلاى تر څو خپل مينځونو كي مينه محبت ونلرى، نو زه تاسو ته داسي يو شى* ونه ښايم چي كه وكړى، په خپلو مينځونو كي به مو مينه محبت پيدا شي؟ خپلو مينځونو كي سلام خپور كړى[٢].

٢٢٥-٢- (قال ﷺ): «ثَلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الإِيمَانَ: الإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالإِنْفَاقُ مِنَ الإِقْتَارِ»[٣].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي): دري داسې (صفتونه) دي، چا چي هغه ټولـه ولرل نو پوره ايمان يې حاصل كړ (هغه دادي): په خپل ځان كي انصاف لرل، په ټولو (خلكو) سلام كول، او د بي وزلتوب* په حالت كي مصرف كول.

---

(١) مسلم ١/٧٤ او نورو روايت كريدى.

(٢) يعني: يو په بل باندي هميشه سلام كوى.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١/٨٢) له عمار ﷺ نه موقوف او معلق روايت كريدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۶- وعَنْ عَبْد اللّه بْنِ عُمَر رضيَ اللهُ عنهما: أَنَّ رَجُلاَ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الإِسْلاَمِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»[۱].

۞ او د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی: چې يوه سړي له پيغمبر ﷺ نه پوښتنه* وکړه چې کوم اسلام غوره دی؟[۲] (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: دا چې (د الله په لار کې) ډوډۍ ورکړې، او سلام وکړې پر هغه چا چې پيژنې يې او که يې نه پيژنې.

۱۰۹- د کافر د سلام جواب په څنګه ورکوي

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»[۳].

۞ کله چې اهل کتاب (يهود او نصارى) په تاسو سلام وکړي، نو تاسو (په جواب کې) ورته ووایاست: (وعليكم)، يعني: او په تاسو هم.

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِه؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۵۵)، مسلم ۱/۶۵.
(۲) يعني: په اسلام کې کوم کار له نورو نه غوره دی.(ژباړن)
(۳) بخاري (فتح الباري ۱۱/۴۲)، مسلم ۴/۱۷۰۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً»[(۱)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي د چرګ* آذان واورى، نو د الله د هغه د فضل سوال وكړى، ځكه هغه (د آذان په وخت) ملائكه* ليدلې وي، او چي كله د خره هنګار واورى، نو په الله سره له شيطان نه پناه وغواړى، ځكه چي هغه (د هنګاري په وخت) شيطان ليدلى وي.

۱۱۱- په شپه كي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا

۲۲۹- «إِذَا سَـــمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ وَنَهِيقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ»[(۲)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي په شپه كي د سپيو غپل، او د خرو هـــنګارى واورى، نو په الله سره له هغو نه پناه وغواړى، ځكه هغوى داسي څه ويني چي تاسو يې نه وينى.

۱۱۲- څوك چي دي ښكنځلى وي هغه ته دعا

۲۳۰- قال ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»[(۳)].

(۱) بخاري (فتح الباري ۳۵۰/۶)، مسلم ۲۰۹۲/۴.

(۲) ابـــو داود ۳۲۷/۴، احمد ۳۰۶/۳، او الباني په صحيح ابي داود ۹۶۱/۳ كي هغه صحيح بللى دى.

(۳) بخـــاري (فتح الباري ۱۷۱/۱۱)، مسلم ۲۰۰۷/۴، او د مسلم الفاظ دادي: «فاجعلها له زكاة ورحمة» يعني: هغه دده لپاره د پاكوالي او رحمت سبب وګرځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! کوم مومن ته چي ما کنځلي کړي دي، نو هغه ورته د قيامت په ورځ و تاته د نژديکت سبب وګرځوې.

۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي

۲۳۱- قال ﷺ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحاً صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَناً -وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَداً-، أَحْسِبُهُ -إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ- كَذَا وَكَذَا»[1].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک د خپل ملګري هرومـــرو* صــــفت کول غواړي، نو داسي دي ووايي: زه (په فلاني) همداسي ګمان کوم، او الله ﷻ د هغه په حال ښه خبر دی[2]، او د الله په وړاندي د هيچا تزکيه* او د هغه په سپيڅلتيا* حکم نه کوم[3]، زه په هغه داسي داسي ګمان کوم، (دا په هغه وخت کي) چي د هغه نه خبر وي.

۱۱۴- کله چي د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي وايي

۲۳۲- «اللَّهُـــمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ

---

(۱) مسلم ۲۲۹۶/۴.

(۲) دا د حديث لازمي معنی ده، او له ترجمې سره مناسبه ده.(ژباړن)

(۳) يعني: د هيچا په زړه نه يم خبر، او په زړونو عالم يو الله دی.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»[١].

۞ الهي! ته ما په هغه څه مه نيسه* چي دوی يې (زما په باره کي) وايـي، او ما ته د هغه څه بخښنه وکړې چي دوی پرې خبر ندي، او دوی چي په ما څه گمان کوي له هغه نه مي غوره وګرځوې.

١١٥- په حج او عمره کي به محرم لبيک څنګه وايي

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ»[٢].

۞ الهي! ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، تا لره شريک نشته، ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، په رښتيا سره چي ټوله غوره ستاينه او د نعمت (شکر) او ټولواکي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته.

١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل

٢٣٤- طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»[٣].

---

(١) بخـــاري پــه الادب المفرد ٧٦١ نمبر حديث کي روايت کړی، او الباني په صحيح الادب المفرد ٥٨٥ نمـــبر حديـــث کـــي هغه صحيح بللی دی، او د مربع قوسونو تر مينځ عبارت د بيهقي زيادت دی په شعب الإيمان ٢٢٨/٤ کي له بلي طريقي نه.

(٢) بخاري (فتح الباري ٤٠٨/٣)، مسلم ٨٤١/٢.

(٣) بخــاري (فـــتح الباري ٤٧٦/٣)، او له شي نه مراد لښته* ده، بخاري (فتح الباري ٤٧٢/٣) دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ د کعبې نه یې طواف وکړ، او چې کله به حجر اسود ته راورسید، نو هغې ته به یې په کوم شي* چې ورسره وو اشاره وکړه او «اللّٰهُ أَكبرُ» به یې ووایه.

۱۱۷- د رکن یماني او حجر اسود په مینځ کې دعا

۲۳۵- «رَبَّـنَآ ءاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»[1].

۞ اې زموږ پروردګاره! موږ ته په دنیا کې نعمت راکړې، او په آخرت کې نعمت راکړې، او د دوزخ له عذاب نه مو وساتې.

۱۱۸- صفا او مروا باندې د ودریدو دعا

۲۳۶- لَمَّا دَنَا ﷺ منْ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إنَّ الصَّفَا والْمَرْوَةَ من شَـعَائرِ اللَّه﴾ أَبْدَأُ بمَا بَدَأَ اللَّهُ به»، فَبَدَأَ بالصَّفَا فرَقيَ عَلَيْه حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقبْلَةَ، فوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّـهُ وَحْدَهُ لاَ شَريكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَـيْءٍ قَديرٌ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجزَ وَعْدَهُ، وَنَصرَ عَبْدَهُ، وَهزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلكَ، قَالَ مثْلَ هَذَا ثَلاَثَ مَـرَّاتٍ، الحديـث، وفـيه: فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعلَ عَلَى

---

(۱) ابو داود ۲/۱۷۹، احمد ۳/۴۱۱، او بغوي په شرح السنة ۷/۱۲۸ کې روایت کړیدی، او الباني په صحیح ابي داود ۱/۳۵۴ کې هغه حَسَن بللی دی، او آیت د سورت بقره ۲۰۱ آیت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّفَا[۱].

۞ کله چي به پيغمبر ﷺ و «صفا» ته نژدې شو، نو دا آيتونه به يې ويل: په رښتيا سره چي «صفا» او «مروا» د الله ﷻ (د عبادت) له نښو نښانو نه دي، په هغه څه شروع کوم په کوم چي الله شروع کړيده[۲]، نو په «صفا» يې شروع وکړه، او په هغې باندي وخوت* تر څو چي يې کعبه وليدله، نو بيا به يې مخ کعبې ته کړ، او د توحيد کلمه او تکبير به يـې ووايه، او داسي به يې ويل: بيله* الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغـه پر هر څه قادر* دی، بيله الله نه بل د عبادت وړه څوک نشته، يو دی، خپله وعده يې پوره کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) سره يې مرسته وکړه، او (د کفارو) ډلو ته يې يوازي ماتي ورکړه، او بيا به يـې (د هرو دوو ذکرونو) په مينځ کي دعا کوله، دا به يې درې ځلي ويل... د حديث تر آخره پوري.

او په نومړي* حديث کي راغلي دي: چي په «مروا» کي به يې هم د صفا په شان (دعاګاني او اذکار) ويل.

---

(۱) مسلم ۲/۸۸۸.

(۲) يعني: کوم شی چي الله ﷻ په مخکيني آيت کي اول ذکر کړيدی، او هغه «صفا» ده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا

۲۳۷- [قال ﷺ] «خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[(۱)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) له ټولو نه غوره دعا د عرفات په ورځ دعا ده، او له ټولو نه غوره (ذکر) چې ما او له ما نه مخکې نورو پيغمبرانو ويـــلی دی (دادی): بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، هـــيڅ شريک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی.

۱۲۰- د مشعر حرام[(۲)] ذکر

۲۳۸- «رَكِــبَ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْـــتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفاً حَــتَّى أَسْــفَرَ جِــدّاً، فَدَفَــعَ رَسُــولُ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»[(۳)].

---

(۱) تــرمذي، او الــباني په صحيح الترمذي ۱۸۴/۳ کي، او په الأحاديث الصحيحة ۶/۴ کي هغه حَسَن بللی دی.

(۲) يعني: مزدلفه.(ژباړن)

(۳) مسلم ۸۹۱/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پيغمبر ﷺ پر (خپلي اوښي) «قَصْواء» باندي سپور شو، تر څو چي مشعر حرام ته راغی، نو قبلې ته به يې مخ کړ، او دعا يې وکړه، او «اللهُ أكبر»، او «لا إله إلا الله»، يې ووايه او الله ﷻ يې په وحدانيت ياد کړ، او تر هغه پوري ولاړ وو تر څو چي له لمر ختو نه مخکي روښنايي ښه زياته شوه.

۱۲۱- (د جمراتو يا څلو ويشتلو په وخت) د هري شګي* ويشتلو سره «الله اكبر» ويل

٢٣٩- «يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاةٍ عندَ الجمارِ الثلاث، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، ويَقفُ يَدعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ رَافعاً يَدَيْهِ بعدَ الجَمرةِ الأُولَى والثانـيَةِ، أمَّـا جَمْـرَةُ الْعَقَبَةِ فَيَرْمِيهَا ويُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيَنْصَرِفُ وَلا يَقِفُ عِنْدَهَا»(١).

۞ د درو جمـرو* ويشتلو په وخت چي هره شګه* ولي نو «الله اكـبر» بـه وايي، او بيا به لږ وړاندي ځي، او دريږي به او قبلې ته به مخـامخ لاسونه پورته کوي او دعا به کوي، دا د لومړۍ او دوهمي جمـرې* نه وروسته، اما دريمه جمره چي کومه ده، هغه به وُلي، او د هري شګي* سره به «الله اكبر» وايي، او بيا به ځي او د هغې سره به (د

(١) بخـاري (فـتح الـباري ٥٨٣/٣، ٥٨٤/٣)، او الفاظ يې هلته وکتل شي، بخاري (فتح الباري ٥٨١/٣) وکتل شي، او مسلم هم روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا لپاره) نه دریږي.

۱۳۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پېښېدو په وخت دعا

۲٤۰- «سُبْحانَ اللهِ»[(۱)].

۞ الله لره تړوله پاکي ده.

۲٤۱- «اللهُ أكبرُ»[(۲)].

۞ الله ډېر لوی دی.

۱۳۳- چا ته چې خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي

۲٤۲- کَـانَ النبيُّ ﷺ إذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسُرُّهُ أَوْ يُسَرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِداً شُكْراً لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى[(۳)].

۞ پیغمـبر ﷺ تـه چې به کله داسي خبر راغی چې په هغه به خوشحالیده، او یا د بل چا لپاره د خوشحالي خبر وو، نو د الله ﷻ د شکر لپاره به په سجده پریوت.

۱۳۴- څوك چې په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه به کوي

۲٤۳- «ضَـعْ يَدَكَ عَلَى الَّذي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ:

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۲۱۰، ۳۹۰، ۴۱۴)، مسلم ۱۸۵۷/۴.

(۲) بخاري (فتح الباري ۴۴۱/۸)، صحیح الترمذي ۱۰۳/۲، ۲۳۵/۲، مسند احمد ۲۱۸/۵.

(۳) بـیله نسـائي نـورو اصـحاب السنن روایت کړیدی، صحیح ابن ماجه ۲۳۳/۱، ارواء الغلیل ۲۲۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باسْمِ اللَّه، ثَلاثاً، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّات: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»[١].

۞ خپل لاس د خپل بدن پر دردمن ځای کښیږده* او درې ځلي به «بسم الله» ووايې، او اوه ځلي به داسي ووايې: زه په الله سره او د هغه په قدرت سره پناه غواړم د هغه څه له شر نه چي ما ته رسيدلی دی، او زه ځني ويريږم*.

١٢٥- په څه شي د نظر کيدو نه د ويري دعا

٢٤٤- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَوْ مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ، [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ]؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»[٢].

۞ کله له تاسو نه څوک له خپل ورور، او ياپه خپل ځان کي، او يا خپل مال کي داسي څه وګوري چي له هغه نه تعجب وکړي، نو د هغه لپاره دي د برکت دعا وکړي، ځکه نظر کيدل* حق دي[٣].

١٢٦- د ويري په حالت کي دعا

٢٤٥- «لا إِلَهَ إِلا اللهُ»[٤].

(١) مسلم ١٧٢٨/٤.

(٢) مسند احمد ٤٤٧/٤، ابن ماجه، مالک، او الباني په صحيح الجامع ٢١٢/١ کي هغه صحيح بللی دی، زاد المعاد ١٧٠/٤ د ارناؤوط تحقيق دي وکتل شي.

(٣) يعني: نظر کيدل، يا نظر لګيدل حق دی.(ژباړن)

(٤) بخاري (فتح الباري ١٨١/٦)، مسلم ٢٢٠٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۷- د قرباني حلالولو* په وخت کې څه ويل پکار دي

۲٤٦- «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»[۱].

۞ د الله په نوم (حلالول کوم)، الله ډير لوی دی، الهي! دا (قرباني) ستا له طرف نه ده، او ستا لپاره يې حلالوم، الهي! ته يې را څخه قبوله کړې.

۱۳۸- هغه څه چې د سرکښه* شيطانانو د مکر او چل دفع کولو لپاره ويل کيږي

۲٤٧- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»[۲].

---

(۱) مسلم ۱۵۵۷/۳، بيهقي ۲۸۷/۹، او د مربع قوسونو په مينځ کې عبارت د بيهقي ۲۸۷/۹ او نورو دی، او اخيرنی جمله مې په معنی سره د مسلم له روايت نه ذکر کړه.

(۲) احمد ۴۱۹/۳ په صحيح اسناد سره، ابن السني ٦۳۷ نمبر حديث کې روايت کړيدی، او ارناؤوط د العقيدة الطحاوية په تخريج ص۱۳۳ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی، او مجمع الزوائد ۱۲۷/۱۰ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په هغه بشپړ* کلام سره پناه غواړم چې هيڅ نيک او بد سړی له هغه نه زياتوب نشي کولای، د هغه څه له شر نه چې الله پيدا کـــړي، او خـــواره* کړيدي، او د هغه څه له شر نه چې له آسمان نه نازلـــيږي، او د هغه څه له شر نه چې آسمان ته خيژي، او د هغه څه له شر نه چې په ځمکه کې يې خواره کړيدي، او د هغه څه له شر نه چې له هغې نه راوځي، او د شپې او ورځې له فتنو نه، او د هغه څه له شر نه چې د شپې راتلونکی وي، نه هغه راتلونکی په شپه کې چې خير ور سره وي، اې مهربان ذاته.

١٢٩- استغفار او توبه

٢٤٨-١- قال رَسُولَ اللَّه ﷺ: «وَاللَّه إِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»[(١)].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: په الله سره قسم چې زه په ورځ کې له اويا ځلو نه زيات له الله نه بخښنه غواړم، او هغه ته توبه باسم.

٢٤٩-٢- وقال ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ»[(٢)].

۞ او فـــرمايي: ای خلکو! الله ته توبه وباسی، او زه په ورځ کې

---

(١) بخاري (فتح الباري ١٠١/١١).

(٢) مسلم ٢٠٧٦/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل ځلي الله ته توبه باسم.

۲۵۰-۳- وقال ﷺ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنْ الزَّحْفِ»[۱].

۞ او ﷺ فـــرمايي: څوک چي (دا دعا) ووايي: له هغه لوی او عظمـــت والا الله نه بخښنه غواړم، چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ژوندی دی، (د کائناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه باسم، (چي دا دعا ووايي) نو الله به هغه ته بخښنه وکړي، که څه هم له کفارو سره د جهاد له ميدان نه تښتيدلی وي[۲].

۲۵۱-٤- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»[۳].

---

(۱) ابـــو داود ۸۵/۲، ترمذي ۵۶۹/۵، حاکم ۵۱۱/۱ هغه صحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيـــده، او الباني هم هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ۱۸۲/۳، جامع الاصول لاحاديث الرسول ﷺ ۳۸۹/۴-۳۹۰ د ارناؤوط تحقيق.

(۲) او دا تيښته لويه ګناه شميرل کيږي.(ژباړن)

(۳) تـــرمذي، نسائي ۲۷۹/۱، حاکم، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳، جامع الاصول ۱۴۴/۴ د ارنؤوط تحقيق.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او فـــرمايي: پروردګار له هر وخت نه زيات د شپې په آخره حصه کې خپل بنده ته نژدې وي، نو که وکړای شې چې پدغه وخت کې له ذکر کونکو نه شې، نو همداسې شه.

٢٥٢-٥- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»(١).

۞ او فرمايي: بنده له هر حالت نه زيات هله* خپل پروردګار ته نژدې وي چې په سجده وي، نو (په سجده کې) زياته دعا وکړی.

٢٥٣-٦- وقال ﷺ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»(٢).

۞ او فـــرمايي: زما په زړه پرده غوندې راشي (کله کله د الله له ذکـــر نـــه مشغول شي) او زه له الله نه په ورځ کې سل ځلې بخښنه غواړم.

---

(١) مسلم ١/٣٥٠.

(٢) مســـلم ٢٠٧٥/٤، ابن الاثير وايي: «ليغان علي قلبي» معنى داده: زما زړه باندې څه پرده راشي، او له هغـــه نـــه مراد سهو او توجه اوښتل دي، ځکه پيغمبر ﷺ به هميشه په زياته توګه سره ذکر وايـــه، او (الله) تـــه به يې ځان نژدې کاوه، او دوامداره مراقبت به يې کاوه، او چې کله به يې په بعضـــې وخـــتونو کې توجه لږ نه واوښته، او يا به يې هيره شوه، نو دا به يې د ځان لپاره ګناه بلل، نو ځکه خو به يې استغفار ته رجوع کوله.
جامع الاصول ٣٨٦/٤ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۰- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا الله»، او «الله اکبر» فضیلت

۲۵٤-۱- قال ﷺ: «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّه وَبحَمْده، في يَوْمٍ مائَةَ مَرَّة، حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإنْ كَانَتْ مثْلَ زَبَدَ الْبَحْرِ»[۱].

۞ پیغمبر ﷺ فرمایي: څوک چي په ورځ کي سل ځلي «سُبْحَانَ اللَّـه وَبحَمْـده[۲]» ووایي، ګناهونه به یې توی* شي، که څه هم د سمندر* د ځګ* په اندازه وي.

۲۵۵-۲- وقـال ﷺ: «مَنْ قَالَ: لاَ إلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَـريكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، عَشْرَ مِرارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَ أَنْفُسٍ منْ وَلَد إسْمَاعيلَ»[۳].

۞ او فرمایي: څوک چي «لاَ إلَهَ إلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَريكَ لَهُ، لَـهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ[٤]» لس ځلي ووایي، د هغه چا په شان به وي چي د اسماعیل ؑ له اولادې نه یې

(۱) بخـــاري ۱٦۸/۷، مســـلم ۲۰۷۱/۴، او په سهار او ماښام کي یې د سلو ځلو لوستلو فضیلت دي په همدي کتاب کي د(۹۱) نمبر حدیث په حاشیه کي وکتل شي.

(۲) ترجمه یې مخکي په (۹۱) نمبر حدیث کي شویده.(ژباړن)

(۳) بخـــاري ٦۷/۷، مسلم بلفظه ۲۰۷۱/۴، او د هغه په ورځ کي د سلو ځلو ویلو فضیلت دي په همدي کتاب کي د (۹۳) نمبر حدیث په حاشیه کي وکتل شي.

(٤) ترجمه یې مخکي شویده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور مريان* آزاد كړي وي.

٢٥٦-٣- وقــال ﷺ: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»[١].

۞ او فــرمايي: دوه كــلمې دي چې پر ژبه سپكي، په تله* كي درنـــې، مهربان (خداى) ته محبوبې دي (هغه دادي): «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ[٢]».

٢٥٧-٤- وقــال ﷺ: «لأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّـــهِ، وَلاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ»[٣].

۞ او فرمايي: د «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّـــهُ أَكْبَرُ[٤]» ويـــل ما ته له هغه څه نه ډير غوره دي چې لمر پرې راختلى دى[٥].

٢٥٨-٥- وقال ﷺ: «أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ

---

(١) بخاري ١٦٨/٧، مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٢) ترجمه يې مخكې شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٤) ترجمه يې مخكې شويده.(ژباړن)

(٥) يعني: ددې كلماتو ويل له ټولو مخلوقاتو نه ما ته غوره دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَلْــفَ حَسَــنَةٍ؟» فَسَــأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِه: يَا نَبِيَّ اللَّه كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ»[1].

۞ او ﷺ فرمايي: آيا له تاسو نه يو څوک نشي کولای چې هره ورځ زر نــيکۍ لاس ته راوړي، نو له ناستو کسانو نه يو کس ورڅخه پوښتنه وکړه چې څنګه يو کس له موږ څخه کولای شي زر نيکۍ لاس ته راوړي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: سل ځلي دي «سبحان الله» ووايي، نو هغه لره به زر نيکۍ وليکل شي، او يا به يې زر ګناهونه ورژيړي*.

٢٥٩-٦- «مَــنْ قَــالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِهِ، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ»[2].

۞ (او فرمايي) څوک چې «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِهِ[3]» ووايي، هغه لره به يوه د خرما* ونه په جنت کې وکرل شي*.

٢٦٠-٧- وقــال ﷺ: «يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ، أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَــى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ:

---

(١) مسلم ٢٠٧٣/٤.

(٢) تــرمذي ٥١١/٥، حــاکم ٥٠١/١ هغــه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ٥٣١/٥، صحيح الترمذي ١٦٠/٣.

(٣) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

«قُلْ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[١].

۞ او ﷺ فرمايي: اې عبد الله بن قيسه! آيا تا ته د جنت د خزانو نه يوه خزانه ونه ښايم؟ نو ما وويل: ولې نه، اې د الله پيمغبره! (پيغمبر ﷺ) وفــرمايل: ووايه: هيڅ طاقت او قوت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په (توفيق) د لوى الله ﷻ سره.

٢٦١-٨- وقــال ﷺ: «أَحَــبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللَّه أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ»[٢].

۞ او فــرمايي: الله ته له ټولو نه زيات خوښ کلمات څلور دي: «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ[٣]»، چي په کومه دې شروع وکړه تاته پکښې څه نقصان نشته.

٢٦٢-٩- جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: عَلِّمْنِي كَلاَمًا أَقُولُهُ، قَالَ: «قُلْ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْــبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَــوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ» قَالَ: فَهَؤُلاَءِ لِرَبِّي فَمَا

(١) بخاري (فتح الباري ٢١٣/١١)، مسلم ٢٠٧٦/٤.

(٢) مسلم ١٦٨٥/٣.

(٣) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي؟ قَالَ: «قُلْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي»(۱).

۞ يو صحرايي* پيغمبر ﷺ ته راغی او ورته يې وويل: ما ته داسي خبره وښايه چي زه يې ووايم، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ(۲)»، (سړي) وويل: دا خو زما د پروردګار لپاره دي، زما لپاره څه دي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او روزي را ته راکړې.

۲٦۳-۱۰- كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّلاَةَ، ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»(۳).

۞ كله چي به يو سړی مسلمان شو، نو پيغمبر ﷺ به لمونځ* ور زده كاوه، او بيا به يې ددې كلماتو په ويلو امر ورته كاوه: الهي! ما ته بخښنه وكړې، او پر ما رحم وكړې، او ما ته هدايت وكړې، او ما ته

(۱) مسلم ۲۰۷۲/۴، او ابو داود زيات كړيدي: كله چي صحرايي سړی روان شو، پيغمبر ﷺ وفرمايل: په رښتيا سره يې خپل لاسونه له خير نه ډک كړل. ۱/۲۲۰.

(۲) د نومړو اذكارو ترجمه مخكي په مختلفو ځايونو كي شويده.(ژباړن)

(۳) مسلم ۲۰۷۳/۴، او په بل روايت كي يې داسي راغلي دي: دا كلمات ستا لپاره د دنيا او آخرت خيرونه را ټولوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عافيت راکړي، او روزي را ته راکړي.

٢٦٤-١١- «إِنّ أَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّه، وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ»[١]

۞ (او فرمايي) په رښتيا سره چې بهترينه دعا «الحمد لله» ده، او بهترين ذكر «لا إله إلا الله» دی.

٢٦٥-١٢- «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بَاللَّه»[٢].

۞ (او فرمايي) نيكي، او (له انسان نه ورسته) پاتې كيدونكي (كلمات دادي): «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بَاللَّه[٣]».

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه

٢٦٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ:

---

(١) ترمذي ٤٦٢/٥، ابن ماجه ١٢٤٩/٢، حاكم ٥٠٣/١ هغه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه كړيده، صحيح الجامع ٣٦٢/١.

(٢) احمد ٥١٣ نمبر حديث كې د احمد شاكر په ترتيب سره روايت كړيدی، او اسناد يې صحيح دی، مجمع الزوائد ٢٩٧/١ دي وكتل شي، او ابن حجر په بلوغ المرام كې هغه د ابو سعيد له روايت نه و نسائي ته نسبت كړيدی، او ويلي يې دي: هغه ابن حبان، او حاكم صحيح بللی دی.

(٣) ددې كلماتو ترجمه مخكې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّه ﷺ يَعْقدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينه[(۱)].

۞ لـــه عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روايت دی: چي ما پيغمبر ﷺ وليد چي په ښي* لاس سره يې تسبيحات (اذكار) ويل.

۱۳۳- د ښکيو او عامو آدابو ښځه

۲۶۷- «إذَا كَـــانَ جُـــنْحُ اللَّـــيْلِ -أَوْ أَمْسَيْتُمْ- فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشرُ حِينَئذ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ منْ اللَّيْل فَخَلُّوهُمْ، وأَغْلقُوا الأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لاَ يَفْـــتَحُ بَاباً مُغْلَقاً، وَأَوْكُوا قرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَخَمِّرُوا آنيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئاً، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ»[(۲)].

۞ (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) کله چي شپه تياره شي، يا شپه در باندي راشـــي، نـــو خپل ماشومان (کور څخه وتلو نه) بند کړی، ځکه چي شـــيطانان پدې وخت کي خوريږي*، کله چي د شپي نه يو ساعت تير شي، نو بيا يې خوشي کړی. او دروازې* مو بندي کړی، او د الله نوم (پـــه هغـــه) يـــاد کړی، ځکه چي شيطانان تړلي او بنده دروازه نشي پرانستلای*. او د خپل ژيانو* سرونه پټ کړی، او د الله نوم (په هغه)

(۱) ابو داود بلفظه ۲/۸۱، ترمذي ۵/۵۲۱، صحيح الجامع ۴/۲۷۱، ۴۸۶۵ نمبر حديث.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱۰/۸۸)، مسلم ۳/۱۵۹۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد كړي، او خپل لوبني پټ كړي، او د الله نوم (په هغه) ياد كړي، كه څه هم له پاسه پرې څه كښېږدي، او خپل څراغونه* مړه كړي.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کې د یاګانو رسم الخط

د (یاء) رسم الخط	مثال
(ي)	ځي، بچي
(ې)	سرې اوبه، مزې
(ی)	سړی، تندی
(ۍ)	هګۍ، ځېلۍ

ورته رسم الخطونه

لاندیـــني حـــرفونه په نورو ورته رسم الخطونو سره هم لیکل کېږي، چې هغه دادي:

د کتاب رسم الخط	ورته رسم الخط
(ټ)	(ٹ) لکه: ٹپونه
(ډ)	(ڈ) لکه: ڈوڈے
(ړ)	(ڑ) لکه: خوڑل
(ې)	(ے) لکه: (سرے، تندے)
(ي)	(ی) لکه: (ځي، بچي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لهجې د اختلاف په صورت کي د يو معنا لرونکو کلماتو لست

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ارخ	ډډه
احاطه	په بر کي نيونه، چاپيروالی
استسقاء	باران اوريدل غوښتل
افاده کول	ورکول، ادا کول
اميد	طمع
انجام	عاقبت، نتيجه
انديښنې	سوچونه، فکرونه، تشويشونه
اوبه کول	اوبه څښول، اوبه ورکول، خړوبي کول
اوچت	لوړ
اوښان	اوښي، اوښونه
آواز	غږ، رغ
آينده	مستقبل، راتلونکې زمانه
با برکته	برکت والا، برکتناک
بار	پيتی
باړخو	رخسار، انګی
بادونه	سيلۍ
بخښنه	ښښنه، عفو
بخل	کنجوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
بدشګومي	بد فالي، بد مرغي، کرکه کول
برابر	سم، سیده، اصلاح، جوړ
برخمن	لرونکی
بریالي	کامیابه، برلاسي
بشپړ	کامل، پوره
بشپړوالی	تکمیل، پوره والی
بطحان	د یو ځای نوم دی
بلنه	دعوت، غوښتنه
بوک	د اوبو ګوپ
بوکونه	ګوپونه، ګوپان
بیرته راتلل	واپس کیدل
بیرته کیدل	واپس کیدل
بې زړه توب	بزدلي، ډار، ویره
بې نیازه	مستغني، احتیاج نلرونکي، بې پروا
بیل	جلا، جدا
بیله	بغیر، پرته
بې وزلتوب	تنګدستي، فقر
پاچا، پاچاهي	بادشاه، بادشاهي
پاڅیده	ولاړ شو
پاڅیږي	ولاړ شي
پر	پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
پرانستل	بیرته کول، خلاصول
پرکالي	د خوب د جوتو وهلو حالت، د خوب د آثارو ښکاره کیدلو حالت
پرې کیدونکی	قطع کیدونکی
پرېشانی	اندیښنې، سوچونه
پسرلی	سپرلی، بهار
پښه	ښـــپه
پښې	ښــــپې
پښیمانه	ښـــپیمانه
پلو کې	ووجو کې
په بر کې نیول	په څنګ کې نیول، په یو شي باندې چاپیره کیدل
پوټکی	پوستکی، څرمن
پوښتنه	تپوس، سوال
ټاکلی	معین، معلومدار
تالنده	د آسمان ګرزا، غرنده، تندر
تدبُر او تفکُر	فکر کول، سوچ کول، غور کول
تدبیرونکی	انتظام کونکی، تنظیمونکی
ترچیدل	پرنجې کول، ترچَل، پرچیدل، پرنجیدل
تزکیه	بې عیبه ګڼل، د ښو اخلاقو خاوند ګڼل
تسلیم	تابعدار، فرمانبردار
تضرع	زاری، عاجزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
تعزیه	د مړي خپلوانو ته تسلي ورکول او مړي ته دوعا کول
تندي	وچولی
تنبلي	سستي، کسالت
تَل	همیشه
تَله	ترازو
توپیر	فرق
توښه	ذخیره
توکه	ډول، شکل
توکل	اعتماد، تکیه
تولواک	پوره واکدار، دکاملې پاچاهي خاوند
تولواکي	پوره واکداري، کامله پاچاهي
توی شي	ورژیږي
ثواب	اجر
جادوګر	ساحر، کوډګر
جامه	کالي
جبیره	پوره کول، نقصان لیري کول
جمرې	هغه وړې تیګې چې شیطان په ویشتل کیږي
جواب	ځواب
چیب	ګڅ، کین
چرګ	بانګي
څکندن	ځلکدن، ځنکدن، د سا وتلو حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ځلي	واري
ځمکه	زمکه
ځملاستل	ويده کيدل، پريوتل
حلالول	ذبح کول، قرباني کول، حلاله کول
خپرَوَل	عام کول، نشرَوَل
خپرول	نشرول، تيتول، عام کول
خزنده	خوځنده، حشره
خوارِه	خپور، خپاره
څاروي	ځناور
څراغونه	ډيوې، چراغونه
څرګندونه	بيانوول، ښکاره کول
څښتن	خاوند
څڅک	قطره
خلاصي	برسيره، کولاوي، بيرته
خلګک	خلق
خواړه	د خوراک شيان، طعام
خيري	چتلي، چرک
دانګل	په منډه تلل، منډه وهل
دانه	تخم
دُرجې	رتبې، درجات
دروازې	وروړنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
دوزخ	دوږخ، جهنم
راوستلي دی	مینخ ته راوړی دی
رِب	پروردګار
رِپ	د سترګي یو ځل بندولو په اندازه وخت
رد کیږي	واپس کیږي، نه منل کیږي
رښتوني کړه	په ځای کړه
رڼا	نور
روزي	رزق
روژه دار	روژه نیونکی
روژه نیونکی	روژه دار
روښانه کړې	رڼایي پکښي کي واچوې، نوراني کړې
زما	څما
زیاتي	ظلم، تیری
زیان	تاوان، نقصان
زنه	زونه، زړی
ژباړل	ترجمه کول
ژباړن	مترجم، ترجمه کونکی
ژغورل	بچ کول، ساتل
ژیان	د اوبو مشکونه، مفرد: ژی
ساتل	بچ کول، حفاظت کول
سپیڅلتیا	پاکوالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ستاينه	حمد او ثنا، صفت، تعريف
ستايونكي	ثنا وصفت ويونكي، تعريف كونكي
سركښه	سركش، بيلاري
سمبال	ښايسته، مجهز
سمندر	درياب، بحر
سهار	سحر، صبا، صبائي
سورلي	د سپريدولو حيوان لكه: آس، خر او نور
سيده	سمه، برابره
سيورى	سايه
شاهدي	ګواهي، شهادت
شاوخوا	چار چاپېر
شرق	مشرق، لمر ختلو طرف
ښخول	دفن كول، خښول
شفاعت	سفارش
ښكنځل	كنځل، كنځا، رد بد
شګه	كوچني كاڼي يا تيګه
ښودنه	ښوونه، رهنمايي
ښې	راسته
شودې	پي، شيدې
شى	څيز
شيان	څيزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
صحرایي	باندیچي، صحرا نشین، دصحرا اوسیدونکی
صُفه	هغه ځای چي فقیر او ناداره صحابه پکښي کښیناستل
ضایع کول	بیځایه کول، باطلول
ظلم	زیاتي
عادلانه	پر ځای، منصفانه
عافیت	روغتیا
عاقبت	انجام، نتیجه
عذاب	سزا، جزا
عقیق	د یو ځای نوم دی
غاړي	مریاني
غرب	مغرب، لمر لویدلو طرف
غضب	غصه، قهر
غوره	ښه، بهتر
غونډ	یو ځای
غیبیات	د مخلوقاتو له علم نه پټ شیان
فرښته	ملائکه، ملکه، فرشته
فطرت	دین، لاره
فکر	سوچ
قادر	توانا
قرباني	پسه یا بل حلال حیوان حلالول
کړو	اعمالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
کائنات	مخلوقات
کښېنته	ښکته
کښېږدي	کېږدي، کېدي، راولي
کفاره	د ګناه بدله، بدله، ګناه ورکونکې
ګاڼه	زیور
ګرځندویه	سیاحت کونکي، ګرځیدونکي
ګړندی	چابک، چټک، تېز
ګمراه	بې لارې
کورولي کول	همبستری، جماع کول، یوځای کیدل
لاره	لیاره
لانده	لامده
لټي	لټوالي، بیکاري
لخوا	له طرف نه
لمده	لنده، ترَه
لمونځ	مونځ
له ما نه وګرځوي	له ما نه بچ کړې او لیرې کړې
لوړ	اوچت
لوړوي	اوچتوي
ما لره	ما ته
مابنام	بیګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ماغزه	مازغه
مايل	اوبښتونكي، ميلان كونكي، خوښونكي
مِثل	مانند
مجادله	خصومت كول، جنګ كول
مخامخ كيدل	ميلاويدل
مخكښ	مخكې تلونكي، پيش روی
مرداری	د مړ حيوان لاش
مرو	مړه كيږو
مربی	غلام
مستغني	بې پروا، بې نيازه
مسجد	جومات
مسه كول	مسح كول، په يو شي لاس تيرول، لاس راكاږل
مشرق او مغرب	شرق او غرب، ختيځ او لويديځ
معبود	خدای، هغه څوک چي نور يې عبادت كوي
مقيم	په خپل كور او وطن كې، هغه څوک چي مسافر نه وي
مل	ملګری
ملائكه	فرشته، ملكه
منلږه	څغاسته
مه نيسه	مه مأخوذه كوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
مهاروونکي	تابعداره کونکي، کنټرولونکي
موذن	بانګي، آذان کونکي
مینځه	وینزه، کنیزه
ناڅاپه	نابېره، ناګهانه
ناڅیزه	لږه
ناوړه	بد، خراب
نظر کیدل	د چا د کتلو په وجه بد اثر لویدل
نغښتي	پراته، موجود
ننوتل	داخلیدل
ننوتو	داخل شولو
نو	پس
نومړی	مذکور
نومولی دی	اینښودلی دی، بللی دی
نیکان	صالحان، نیک عملان
نیکي	ښیګړه
نېټه	تاریخ، وخت
هدایت	لارښوونه، رهنمايي
هرومرو	خامخا، ضرور، حتما
هله	هغه وخت
همیشني	دائم
هنګار	هړار، د خره آواز او رمباړه
وړ	مستحق، لائق

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
واره	اهل وعیال، بچیان
واچوي	وغورځوي
وازه	ددوو لاسونو د ګوتو تر مینځ مسافي ته ویل کیږي، چې کله دواړه د یو مستقیم خط په شکل سره خلاص شي، او په عربي ورته «باع» وايي، او (۱۶۲) سانتي متر اوږدوالی لري.
وبخښنه	وبښه، عفو کړه
وخښښي	وخکي
وخوت	وخاته، پورته شو
ورژیږي	توی شي، محو شي
ورغوي	د لاس تلي
ورروسته	روستو
وسپاره	حواله کړو
وغوښتل شي	دعوت شي
وکړل شي	شنه کړل شي، ونالول شي، نال کړې شي، کیښودل شي
ولاړ	پاڅیدلی
ولاړه	لاړه، ختمه شوه، لیري شوه
ولوست	ووایه
ووتو	خارج شولو، بیرون شولو
ویره	ډار، خطره، یره، بیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ويريږي	بيريږي، يريږي، ډاريږي
وينښته	وريښتان
يوازي	تنها، يواځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
د ژباړن* سريزه	۳
د مصنف سريزه	۵
د ذکر فضيلت	۷
۱- دخوب نه د پاځيدو دعاګاني	۱۲
۲- د جامو اغوستلو دعا	۱۷
۳- دنوي جامې اغوستلو دعا	۱۷
۴- چا چي نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا	۱۸
۵- دجامو ايستلو په وخت کي دعا	۱۸
٦- د اودس ماتي ځای ته د داخليدلو دعا	۱۹
۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا	۱۹
۸- داوداسه نه مخکي ذکر	۱۹
۹- د اودس نه وروسته دعا	۱۹
۱۰- د کور نه دوتلو ذکر	۲۰
۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر	۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢- مسجد ته د تللو دعا.. ٢٢

١٣- مسجد ته د ننوتلو دعا ٢٣

١۴- مسجد نه د وتلو دعا ٢۴

١٥-د آذان اوريدو ذكرونه.. ٢۴

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا.......... ٢٦

١٧- د ركوع دعا ٣٣

١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا.. ٣۴

١٩- د سجدې دعا.. ٣٥

٢٠- د دوو سجدو په مينځ كي دعا ٣٨

٢١- د تلاوت د سجدې دعا.. ٣٨

٢٢- د تشهد دعا (التحيات).. ٣٩

٢٣- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود................ ۴٠

٢۴- په وروستي ناسته كي د سلام نه مخكي دعا.................... ۴١

٢٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار.. ۴٨

٢٦- د استخارې د لمانځه دعا ٥۴

٢٧- د سهار او ما ښام اذكار.. ٥٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸- د خوب اذکار ٦۹

۲۹- پــه خوب کي له يوې ډېري* نه بلي ډېري ته اوښتلو
دعا ۷۷

۳۰- پــه خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ
کيدلو دعا ۷۸

۳۱- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دی...... ۷۸

۳۲- د وترو د قنوت دعا ۷۹

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر ۸۱

۳۴- د پريشانۍ او غم (لري کولو) دعا ۸۱

۳۵- د بي قرارۍ دعا ۸۳

۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا ۸۴

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا.. ۸۵

۳۸- د ښمن ته ښيرا* کول ۸٦

۳۹- د کوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي............ ۸۷

۴۰- څوک چي ايمان کي شک وکړي دهغه دعا............ ۸۷

۴۱- دقرض اداء کولو دعا ۸۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کي د وسوسې دعا.................. ۸۹

۴۳- چا ته چي يو کار مشکل شي د هغه دعا.................. ۸۹

۴۴- څوک چي ګناه وکړي، هغه به داسي کوي.................. ۸۹

۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د ليري کولو دعاګاني ۹۰

۴۶- کلـــه چي يې د خوښي خلاف کار پيښ شي، او يا له
کوم کار نه عاجز شي، داسي به وايي ۹۰

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول،
او د هغې جواب.................................. ۹۱

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا ۹۲

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا ۹۲

۵۰- د بيمار* د پوښتني کولو فضيلت.................. ۹۳

۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا ۹۳

۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته يادونه ۹۵

۵۳- چا ته چي مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا.................. ۹۵

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا ۹۶

۵۵- مړي ته په جنازه کي دعا.................. ۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا ۹۹

٥٧- د تعزیت دعا ۱۰۰

٥٨- د مړي ښخولو وخت کي دعا........................ ۱۰۱

٥٩- د مړي ښخولو* وروسته دعا ۱۰۱

٦٠- د قبرونو د زیارت کولو دعا........................ ۱۰۲

٦١- د بادِ (سیلۍ) الوتلو په وخت دعا ۱۰۲

٦٢- د تالندي* دعا.................................. ۱۰۳

٦٣- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني........................ ۱۰۳

٦٤- د باران اوریدو په وخت کي دعا........................ ۱۰۴

٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا........................ ۱۰۴

٦٦- د آسمان شین کیدو دعا........................ ۱۰٥

٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا ۱۰٥

٦٨- د روژه ماتي په وخت کي دعا........................ ۱۰٥

٦٩- د ډوډۍ خوړلو نه مخکي دعا........................ ۱۰٦

٧٠- له خوراک نه وروسته دعا ۱۰٧

٧١- کوربه ته د میلمه دعا........................ ۱۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۲- څـــوک چـــي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو
اراده وکړي، هغه ته دعا..۱۰۸
۷۳- د چا په کور کي د روژه مات په وخت کي دعا.........۱۰۸
۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه
ماته نکړي...۱۰۹
۷۵- کله چي روژه دار ته څوک ښکنځل* وکړي، نو دی
به داسي ورته وايي ۱۰۹
۷٦- د اولنۍ ميوې ليدو دعا..۱۰۹
۷۷- د ترَچيدلو* دعا...۱۱۰
۷۸- کله چي کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي...............۱۱۰
۷۹- واده کونکي ته دعا..۱۱۱
۸۰- د واده کولو او سورَلۍ* اخيستلو دعا ۱۱۱
۸۱- خپلي ښځي سره کوروالی* نه مخکي دعا...................۱۱۲
۸۲- د قهر او غوسې په وخت دعا ۱۱۲
۸۳- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا ۱۱۲
۸۴- د مجلس دعا...۱۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۵- د مجلس کفاره*.. ۱۱۳
۸٦- څوک چې چا ته ووايي: «غفر الله لک» نو هغه ته به
داسي وايي.. ۱۱۴
۸۷- څوک چې له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا............ ۱۱۴
۸۸- په څه چې د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي......... ۱۱۴
۸۹- څوک چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»، هغه
ته به داسي وايي.. ۱۱۵
۹۰- څوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي، هغه ته دعا.... ۱۱۵
۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا .. ۱۱۵
۹۲- له شرک نه د ویرې* دعا.. ۱۱٦
۹۳- هغه چا ته دعا چې تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فِيكَ» ۱۱٦
۹۴- د بد شګومۍ* بد ګڼلو دعا.. ۱۱٦
۹۵- د سپرېدو دعا.. ۱۱۷
۹٦- د سفر دعا.. ۱۱۸
۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا.. ۱۱۹
۹۸- بازار ته ننوتلو دعا.. ۱۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

٩٩- د سپرلي غورځيدو په وخت دعا ١٢٠

١٠٠- د مسافر دعا مُقيم* ته ١٢١

١٠١- د مقيم* دعا مسافر ته ١٢١

١٠٢- په سفر کي تکبير او تسبيح ١٢١

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا ١٢٢

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځاى کي د کوزيدلو او ودريدلو دعا ١٢٢

١٠٥- د سفر نه د ستنيدو دعا ١٢٣

١٠٦- د خوشحالي او يا خواشيني کار پيښيدو په وخت کي دعا ١٢٣

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت ١٢٤

١٠٨- سلام خپرَول* ١٢٦

١٠٩- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي ١٢٧

١١٠- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا ١٢٧

١١١- په شپه کي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا ١٢٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

١١٢- څوک چې دي بسکنځلي وي هغه ته دعا............١٢٨
١١٣- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي..........١٢٩
١١۴- کله چې د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي
وايي..................................١٢٩
١١٥- په حج او عمره کي به مُحرم لبيک څنګه وايي........١٣٠
١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل..١٣٠
١١٧- د رکن يماني او حجر اسود په مينځ کي دعا..........١٣١
١١٨- صفا او مروا باندي د ودريدو دعا...................١٣١
١١٩- د عرفات په ورځ دعا..............................١٣٣
١٢٠- د مشعر حرام ذکر..................................١٣٣
١٢١- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هرې شګې*
ويشتلو سره «الله اکبر» ويل............................١٣۴
١٢٢- د تعجب، او خوشحالونکي کار پيښيدو په وخت دعا...١٣٥
١٢٣- چا ته چې خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي..١٣٥
١٢۴- څوک چې په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه
به کوي...............................١٣٥

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۲۵- په څه شي د نظر کيدو نه د ويري دعا ۱۳٦

۱۲٦- د ويري په حالت کي دعا.............................. ۱۳٦

۱۲۷- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ويل پکار دي ۱۳۷

۱۲۸- هغه څه چي د سرکښه* شيطانانو د مکر او چل دفع
کولو لپاره ويل کيږي ۱۳۷

۱۲۹- استغفار او توبه.. ۱۳۸

۱۳۰- د «سـبحان الله»، او «الحمـد لله»، او «لا اله الا
الله»، او «الله اکبر» فضيلت............................... ۱۴۱

۱۳۱- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه...................... ۱۴٦

۱۳۲- د نېکيو او عامو آدابو ځخه.............................. ۱۴۷

په کتاب کي د ياګانو رسم الخط.............................. ۱۴۹

ورته رسم الخطونه ۱۴۹

د لهجې د اختلاف په صورت کي د يو معنا لرونکو کلماتو
لست ۱۵۰

د موضوعاتو فهرست ۱٦۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف

الفقير إلى الله تعالى

د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة

عبد النافع زلال

بلغة «البشتو»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library